

ROMÂNIA SE RENAȘTE DE LA SAT

România ar trebui să înceapă de la sat, dar acum nu mai începe de sat. România se renaște de la sat, adică din capilare, pentru că inima ei este în infarct – Bucureștiul. Centrul este uscat, metropola este uscată. Singura șansă, singurul nostru refugiu este s-o luăm de la sat încoace, cât mai avem ani.

Definiția satului, deci o „comuniune de oameni liberi” cum zice părintele Stăniloiaie, ea e în curs de destrămare. Sau hai să mergem pe niște criterii culturale, care n-au ieșit așa, decât ca o fiziologie organică, când Blaga a zis că „veșnicia se naște la sat”. Pentru Constantin Noica, satul este anistoric, foarte interesant. Pentru Blaga, satul boicotează istoria. E un boicot, o rămânere neparticipativă la istorie. Pentru Mircea Eliade este transistorică, el spune că nu intră în istorie. Toată cultura românească e de tip periferic, în sensul că centrul a fost în Europa și noi am imitat. Sigur că am produs și valori, dar ea e de tip periferic.

Nu se întâmplă același lucru cu satul, care nu mai este istoric, este transistoric. Satul devine centru de cultură și atunci folclorul este un centru de cultură – legende, basme, mituri și cei

care s-au ocupat – intelectualii noștri vânduți, care au început să scrie cărți de demitizare, n-au cum să demitizeze, decât dacă sunt idioți sau în soldă străină. Ce-i ăla spațiu mioritic? Cu ei nici nu poți să vorbești, că ei n-au fost vreodată cu o capră pe deal sau nu au simțit iarba cum crește. Zice „Suferă și pătimește și-ai s-auzi iarba cum crește”. Și atunci vedem niște subspecii, cu cunoștințe, dar fără cunoaștere și fără sensibilitate, care atacă dintr-o dată această afinitate fundamentală a românului cu satul.

Pe de altă parte, la nivel social, satul a început să fie distrus de comuniști, prin procesul de cooperativizare, prin furt, pe urmă, valoric, comunismul a luat lepra satului și a pus-o primar, ministru etc. Tot ce-a fost mai prost în neamu' ăsta a fost pus sus, restul, la pușcărie. Tineretul satului la Aiud, la Pitești, că erau țărâniști, liberali, legionari, nu contează. Elita a fost terminată.

Apoi, ideea de proprietate a fost terminată. Suprapune peste măcelul acesta al cooperativizării și al mării închisori, politica lui Ceaușescu de distrugere a satelor, în care nu se mai făcea distincția între orgoliul ăsta comunist, în care au fost luați

țărani, deștrădăcinați și duși pentru industrializare, astfel încât ei nu mai știu cine sunt, nu mai știu nici să lucreze pământul, nici să facă o șabă calumea. Era un om amfibiu. Ca de fapt, ar fi mers și pe uscat și prin apă, dar nu mai știa pe ce să meargă.

Ei, suprapune peste treaba asta lovitura de stat din 1989 făcută tot de securiști, care au forțat la o imigrație de 3.500.000 de țărani, care s-au dus... Aceia, săracii, interior mitocanizați, s-au întors, și cu banii pe care i-au avut au dărâmat și au distrus, de exemplu, Maramureșul. Maramureșenii nu-și mai merită Maramureșul. Au lăsat casele alea țărânești, porțile alea ale lor, le-au cumpărat nemții și apoi au făcut viloaiele alea mari. Sigur că un om care câștigă mai mult, nu mai poți să-l pui într-o casă bătrânească, dar, pe de altă parte, ce-ar fi fost o politică de stat care să le interzică să dărâme casele alea bătrânești, să le restaureze, încât să le găsim o utilitate de turism rustic și vis-à-vis să-și facă o casă nouă, dar care să fie ridicată cu o consiliere arhitecturală.

DAN PURIC

Zeii bătrâni știu încă să petreacă! (fragment)

Ștefan Augustin DOINAS

Iubiți colegi purtând același hram!
Sunt patruzeci de ani - o veșnicie!
De când, întâia oară, ne porneam
De-aici, ca o superbă herghelie

De mânji neștiutori de bici și ham.
Eram frumoși: purtam văpaia pură
Care se-arat-întreagă pe figură.

Acuma, iată-ne - și mai frumoși;
De frumusețe grea, interioară,
Care ne face - poate - mai sfioși,

Căci n-are focul viu de primăvară
Al astrilor puternici și geloși,
Ci doar surâsul palid care-înseamnă
Căldura blândă-a soarelui de toamnă.

Ei și!? Înțelepciunea unei vieți
E s-o trăiești, pe fiecare treaptă,

În lupta noastră crâncenă cu timpul,
Hai să ne credem încă la zenit!

Restaureați, deci pentru-o zi, Olimpul!
Dați întâlnirii nimbul cuvenit!
Din mână-n mână cupe mari să treacă:
Zeii bătrâni știu încă să petreacă!

LA PAS, PRIN CAPITALA BANATULUI • LA PAS, PRIN CAPITALA BANATULUI

IOAN HAȚEGAN

Știați că Banatul a avut (și asta acum două sute de ani și ceva) cele mai multe școli de pe tot teritoriul românesc? Erau școli românești, germane, sârbe, maghiare, apoi și în alte limbi. Numărul elevilor a crescut mereu, dar și cel al dascălilor. Știința de carte a fost un lucru obișnuit aici. Cu vremea au apărut și școli normale, ba chiar mai mult, școli speciale pentru pregătirea învățătorilor. Mai târziu au apărut și reuniunile învățătorilor, un fel de sindicate profesionale; învățământul era la mare cinste, iar dascălii erau oameni respectați în comunitate. Dar niciodată dascălii nu au avut venituri mari. S-au mulțumit cu ceea ce le oferea comunitatea și, mai târziu, statul. La un moment dat, Asociația învățătorilor din Banat a decis să-și construiască o casă a sa. Zis și făcut. Primăria a donat terenul, asociația a strâns (cam cu chiu, cam cu vai) banii și construcția s-a înălțat. Era anul 1904. Mare dragoste au avut

Casa învățătorilor

dascălii pentru casa lor. Mai ales că aceasta era destinată, copiilor dascălilor bănățeni, ce veneau la școli mai înalte la Timișoara. Câteva zeci, apoi numărul copiilor găzduiți aici începe să crească. După 1919, Casa învățătorilor trece în patrimo-

niul asociației județene Timiș-Torontal, apoi în cea (unificată) a Asociației învățătorilor Bănățeni. Cu sacrificii, internatul reușește să se autogestioneze. Aici au fost găzduiți copii care, mai târziu, au ajuns vârfuri ale inteligenței bănățene; Tot aici au fost găzduiți și copiii românilor din Banatul iugoslav, care își făceau studiile la Timișoara, între 1940 și 1944 au mai fost găzduiți și copii refugiați din nordul Transilvaniei. Dar trece războiul, vin socialismul și naționalizarea. Asociația aproape că dispare, iar casa revine statului român, care-i dă diverse întrebuințări. Până acum câțiva ani, aici a funcționat Inspectoratul Școlar al Județului Timiș, apoi Casa Corpului Didactic. Să nu uit să menționez faptul că această casă frumoasă, cu o fațadă sobră și clasică se află pe str. Gheorghe Doja, cam pe la mijlocul acesteia, aproape de Parcul Doina. Urci o scară și, din hol, se desfac încăperi frumoase, apoi urci la primul etaj. În curte (încă frumoasă și îngrijită), o clădire anexă îți amintește de anexele de odinioară.

Foaia de Jimbolia

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

LA MULȚI ANI ROMÂNIA!

Anul trecut, Ziua Națională a României a cuprins un program deosebit. Acesta a debutat la ora 10 cu o slujbă religioasă și o depunere de coroane la monumntul eroilor, iar la ora 11, la Casa de Cultură a avut loc un program artistic prin care s-au celebrat 100 de ani de la Marea Unire. **LA MULȚI ANI, TUTUROR ROMÂNILOR!**

CEA MAI FRUMOASĂ CASĂ

Cu prilejul zilei de 1 Decembrie 2018, Primăria și Consiliul Local Jimbolia au acordat Diploma pentru cea mai frumoasă

casă pentru anul 2018 domnului Constantin Sardeni.

IANUARIE PENTRU FERMIERI

În tradiția populară, luna ianuarie este denumită „Gerar” și se spune că este perioada în care se pot face prevestiri despre cum va fi timpul de peste an: dacă în ianuarie nu este ger și zăpadă, atunci vom întâlni gerul și zăpada în lunile martie și aprilie, iar dacă în ianuarie e ger, atunci vara va fi secetoasă și călduroasă. Tot tradiția populară spune și că dacă e timp frumos în ianuarie, atunci vara va fi ploioasă.

Fermierii se gândesc deja la primele lucrări agricole. Fie că este vorba despre cultura mare, de legumicultură sau de creșterea animalelor, muncile nu sunt niciodată „puse în cui”, iar în

luna ianuarie este momentul cel mai bun pentru a pregăti și stabili un calendar al anului agricol.

SFÂRȘITUL DE AN 2018 ÎN IMAGINI

IGNAT LA JIMBOLIA

Adevenit o tradiție ca Jimbolia să găzduiască Ignatul. Sărbătoarea tradițională a tăierii porcilor a ajuns anul trecut la ediția cu numărul 18. Ca de obicei, s-au întrecut să prepare mezeli și alte bucate măcelari din România, Serbia și Ungaria. Pe lângă cârnați, jumări sau caltaboș, măcelarii au mai pregătit și câteva ceaune de papricaș.

Porcii au fost asomați și tranșați la Centrul „Expo Ripensis” din Jimbolia, situat pe DN 59A, la ieșirea din oraș către vamă. Cele mai gustoase preparate au fost premiate cu diplome. Bunătățile au ajuns și la Centrele de copii „Sfântul Francisc” și „Nu mă uita” din Jimbolia, dar și la Căminul pentru persoane vârstnice din localitate.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ANA-MARIA LAZĂR

Foiaia Aeroportului Internațional Timișoara „Traian Vuia”

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

INVESTIȚIE MAJORĂ LA AEROPORTUL TIMIȘOARA. VOR DEMARA LUCRĂRILE LA NOUL TERMINAL SOSIRI CURSE EXTERNE

Directorul general al Aeroportului Timișoara, Daniel Idolu, a semnat, în 18 decembrie 2018, contractul de finanțare pentru accesarea fondurilor UE pentru construirea unui nou terminal destinat pasagerilor care sosesc de pe cursele externe. Valoarea totală a investiției este de 30,3 milioane de lei, din care aproximativ 50% va fi din fonduri proprii ale Aeroportului, iar restul – fonduri europene și fonduri ale Ministerului Transporturilor.

Această investiție este una extrem de importantă pentru Aeroportul Timișoara deoarece este cea mai mare sumă investită în ultimii ani în infrastructura aeroportuară. Mai mult decât atât, acest terminal face parte din planul de investiții al Aeroportului, deoarece în prezent este în pregătire și documentația pentru noul terminal de sosiri externe.

Noul terminal va fi o clădire modernă, după ultimele standarde în materie de siguranță și securitate. Construcția Terminalului va demara la începutul acestui an și are o durată de execuție de 12 luni. Terminalul va avea o suprafață desfășurată de 4.383 mp, 3 fluxuri de pasageri, 3 sisteme de benzi de bagaje și 10 puncte de control al documentelor, 3 puncte de control vamal. Terminalul pregătește aeroportul pentru a susține un flux de aproximativ 3 milioane de pasageri pe an, cifră estimată pentru următorii ani.

„Obiectivul de investiții Terminal Sosiri

Curse Externe este numai o parte din programul de dezvoltare până în 2021 a infrastructurii aeroportuare, în valoare totală de 372.295.000 lei. Acest obiectiv „Terminal curse externe” este finanțat în proporție de 50% de către Aeroportul Timișoara, cu suportul financiar-bancar al Banc Post și Banca Transilvania, și cealaltă parte de 50% este finanțată de către Statul Român, prin Programul Operațional Infrastructură Mare, gestionat de către Ministerul Transporturilor prin Autoritatea de Management a Organismului Intermediar pentru Transporturi. S-a lucrat de către echipa de proiect a AIT la elaborarea Studiului de Fezabilitate, a proiectului tehnic și a documentelor de achiziție, finalizate în luna octombrie 2018 prin finalizarea procedurilor de achiziție publică. Câștigătorul lucrărilor de achiziție este SC ELDICLAU SRL. Deci sunt îndeplinite condițiile esențiale pentru demararea lucrărilor de construcții în ianuarie 2019, astfel încât, recepția la terminarea lucrărilor și punerea în exploatare a obiectivului să fie realizată până la 31.10.2019. Prin realizarea celor două obiective, Terminalul de sosiri și Terminalul de plecări pasageri curse externe, va fi creată o creștere a gradului de confort al pasagerilor și o procesare mai rapidă a fluxurilor de pasageri”, a spus directorul Aeroportului Timișoara, Daniel Idolu.

„O nouă investiție majoră pentru județul Timiș a fost aprobată de Guvernul României. Avem contractul semnat pentru Centura Timișoara Sud și acum extinderea Aeroportului Timișoara, primul proiect de 58 de milioane de

euro, iar acesta de peste 30 de milioane, (peste 6 milioane de euro) deci în total sunt peste 64 de milioane de euro care vin cu certitudine pentru Timișoara și Județul Timiș ca parte a unor mari proiecte guvernamentale. Când am declarat că mă implic activ personal pentru aceste investiții mulți au zâmbit. Iată că ce am promis am realizat și vom continua deoarece avem multe de făcut pentru comunitatea noastră. Extinderea în continuare a Aeroportului va contribui la continuarea dezvoltării economice a Județului Timiș pentru că va permite o mai mare mobilitate, iar acest obiectiv a fost unul dintre motoarele care au dus Timișul la standardul ridicat unde este el astăzi”, președintele Consiliului Județean Timiș, Călin Dobra.

Proiectul este finanțat prin fonduri europene nerambursabile, prin Programul Operațional Infrastructură Mare (POIM) 2014-2020, axa prioritară 2 Dezvoltarea unui sistem multimodal, de calitate, durabil și eficient, Prioritatea de investiții 7c – Dezvoltarea și îmbunătățirea sistemelor de transport care respectă mediul, inclusiv a celor cu zgomot redus și care au emisii reduse de carbon, inclusiv a căilor navigabile interioare și a sistemelor de transport maritim, a porturilor, a legăturilor multimodale și infrastructurilor aeroportuare, cu scopul de a promova mobilitatea durabilă la nivel regional și local Obiectivul Specific 2.3. Creșterea gradului de utilizare sustenabilă a aeroporturilor.

Proiectul este finanțat prin fonduri europene nerambursabile, prin Programul Operațional Infrastructură Mare (POIM) 2014-2020, axa prioritară 2 Dezvoltarea unui sistem multimodal, de calitate, durabil și eficient, Prioritatea de investiții 7c – Dezvoltarea și îmbunătățirea sistemelor de transport care respectă mediul, inclusiv a celor cu zgomot redus și care au emisii reduse de carbon, inclusiv a căilor navigabile interioare și a sistemelor de transport maritim, a porturilor, a legăturilor multimodale și infrastructurilor aeroportuare, cu scopul de a promova mobilitatea durabilă la nivel regional și local Obiectivul Specific 2.3. Creșterea gradului de utilizare sustenabilă a aeroporturilor.

PAGINĂ REALIZATĂ CU SPRIJINUL BIROULUI DE RELAȚII PUBLICE AL AEROPORTULUI

Foaiia F de Făget

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Domnul primar Marcel Avram, alături de delegații făgețeni

SE SPUNE CĂ NICIODATĂ UN POPOR NU GREȘEȘTE

Prof. DUMITRU TOMONI

Orice întâlnire cu domnul Dumitru Tomoni, unul din cei mai importanți istorici ai Țării Banatului, reprezintă, pentru interviuator, o sărbătoare a spiritului. Tot astfel a fost și întâlnirea mea din începutul acestui an cu domnia sa. Un inter-

locutor captivant, un dascăl și dincolo de catedră.

Domnule profesor, mulțumindu-vă pentru amabilitatea de a sta de vorbă, în chiar ziua în care lumea creștină îl prăznuiește pe cel mai mare dintre sfinți, după Fecioara Maria, Sfântul Ioan Botezătorul, vă rog să vă amintiți, pentru cititorii noștri, care numai puțini nu sunt, unde v-ați aflat în ziua de 28 noiembrie?

La Inițiativa Direcției Județene de Cultură Timiș, în ziua de 28 noiembrie un tren special a plecat din Timișoara și a trecut prin Buziaș, Lugoj și Făget, îndreptându-se spre Alba Iulia. La fel ca acum 100 de ani.

Câți călători se aflau în acel tren ce ducea spre Mecca românilor?

În acel tren au mers aproximativ 100 de delegați cu mandat din partea primăriilor. Printre aceștia, au fost și doi delegați care au reprezentat Făgetul, anume Ion Muntean de 89 de ani și subsemnatul. Ion Muntean fiind fiul delegatului satului Bătești la Alba Iulia, în 1918. În urmă cu 100

de ani, tatăl lui Ion Munteanu a venit din Bătești la Făget de unde a luat trenul spre Alba Iulia. Au fost momente emoționante, și atunci și acum, pentru că și acum delegații au fost primiți în Sala Unirii din Alba Iulia de oficialitățile locale și au lăsat pentru Muzeul Unirii „Credenționalele” semnate de primarii localităților din Banat.

Domnule profesor, este firesc să vă întreb ce sentimente v-au încercat în timpul acestei deplasări?

Sentimente de bucurie, de emoție și de ce nu, de satisfacție că după 100 de ani am avut șansa de a merge pe drumul și în locul unde au mers odinioară delegații Făgetului.

Cum a fost sărbătorit Centenarul acolo în capitala de suflet a neamului românesc?

Ca dascăl de istorie am fost profund impresionat de modul în care românii au sărbătorit ziua 1 Decembrie la Alba Iulia. Am mers cu un grup de elevi din Făget, în ziua respectivă, și pot să spun că asemenea momente nu am trăit decât în ziua de 22 decembrie 1989, în centru orașului Timișoara. Niciodată nu am văzut atâta lume, atâtea costume naționale și atâta bucurie pe fețele oamenilor, în ciuda faptului că era o zi de-a dreptul geroasă.

Domnule profesor, dacă tot ați amintit de ziua în care Banatul și apoi toată țara a zăcnit spre libertate, aș dori să aflu de la dumneavoastră dacă năzuințele acelor oameni, printre care vă aflați și dumneavoastră, nu au fost înșelate de cei aduși la putere de valul revoltei anticomuniste? Dacă neamul românesc nu este astăzi dezamăgit?

Este dezamăgit și are tot dreptul să fie deza-

măgit, pentru că între idealurile de atunci și realitatea tristă de astăzi este o foarte mare diferență.

Să fie vinovat poporul, domnule profesor, pentru această «realitate tristă»?

Se spune că niciodată un popor nu greșește. Dar, mi-e greu să cred că în 30 de ani de regim democratic, românii nu puteau să pună presiune pe clasa politică, astfel ca aceasta, măcar în parte să fie la nivelul dorit.

E oare istoria repetabilă?

Nu e repetabilă, dar din păcate, se învață prea puțin din greșelile istoriei.

Domnule profesor, îngăduiți-mi să-l întreb pe istoricul Dumitru Tomoni care a fost perioada de aur a acestei țări?

Nu am avut o perioadă de aur, dar am avut o perioadă bună între cele două războaie mondiale.

Vă mai întreb, în finalul dialogului nostru, ceea ce mulți oameni ar dori să afle, anume de ce nu a păstrat acest popor pe tronul domniei un domn pământean ca Alexandru Ioan Cuza?

Alexandru Ioan Cuza a fost indiscutabil un mare domn, care așa cum spunea Mihail Kogălniceanu, va rămâne în orice manual de istorie al românilor, dar într-o perioadă în care Europa era condusă de regi și împărați, era greu, dacă nu imposibil, ca un domn român să poată face o politică europeană. Ori regele Carol I a putut să o facă!

Dovadă, domnule profesor, că avea dreptate Argetoianu atunci când spunea că sfârșitul nostru de spadă nu poate cântări ceva în balanța națiunilor sub arme. Vă mulțumesc.

Foaia de Lipova

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

ANUL 2019 SĂ VĂ GĂSEASCĂ PE FIECARE SĂNĂTOȘI, VESELI ȘI PLINI DE SPERANȚE!

Iosif MIRCEA JICHICI, PRIMARUL ORAȘULUI LIPOVA

Orașul Lipova a intrat în Noul An, 2019, sub o ploaie de culori, lumini dintre cele mai frumoase, și adevărate jocuri de scânteii, care, pentru câteva momente au „aprin” cerul orașului, acoperindu-l cu o adevărată paletă de culori, dansuri de lumini și joc de artificii, mai frumoase cu fiecare an care trece.

În noaptea dintre ani, locuitorii orașului Lipova au fost prezenți în zona centrală a orașului, pe platoul Pieței Vechi, în vecinătatea Pieței Libertății unde a fost amplasat și Bradul Mare de Crăciun, cu puțin timp înainte de ora 12:00, pentru a spune într-un glas „La mulți ani,

2019!” dar mai ales pentru a vedea și pentru a se bucura de spectacolul de lumini pe care Primăria Orașului Lipova l-a pregătit la cumpăna dintre ani.

Cu scurt timp înainte de ora 12:00, pe platonul din Piața Veche a orașului, în Parcul Central, precum și pe străzile colaterale erau deja sute de oameni, care, cu mic cu mare, pregătiți cu sticlele de șampanie în mână, au așteptat nerăbdători ora 00:00, când s-a dat startul spectacolului de lumini și focuri de artificii.

Alături de cetățenii orașului Lipova a fost prezent și primarul orașului Lipova, domnul

Mircea Jichici, care a dorit să ciocnească o cupă de șampanie și să spună tuturor „La mulți ani!” și „An Nou Fericit!”, pășind în anul 2019, împreună cu toți locuitorii orașului.

Cuvintele primarului orașului Lipova, domnul Mircea Jichici, pentru Noul An, au fost transmise cu drag și din suflet pentru toți locuitorii orașului, el dorindu-le, și pe această cale, tuturor: „An Nou Fericit, prosper, presărat cu multă sănătate, realizări frumoase și numai bucurii. Anul 2019 să vă găsească pe fiecare sănătoși, veseli și plini de speranțe!”.

„MOȘ CRĂCIUN CU SUFLET – MĂINI CARE AJUTĂ”

CAMPANIE CARITABILĂ CARE A AJUNS ȘI ÎN ACEST AN ÎN CASELE A PESTE 50 DE FAMILII NEVOIAȘE DIN ORAȘUL LIPOVA

Primăria orașului Lipova încearcă să fie cât mai aproape de cetățeni, și organizează alături de toți colaboratorii săi, care se implică în viața culturală și socială a orașului, diverse acțiuni sau evenimente, încercând să ajute, să creeze condiții, beneficii, să ajute atât cât este posibil, locuitorii acestui oraș.

În acest sens, anul 2018 a adus noi acțiuni frumoase, sau mai bine zis a continuat ceea ce s-a început în anii anteriori, în ceea ce privește acțiunile și evenimentele dedicate familiilor nevoiașe din oraș, precum și celor aflați în situații mai puțin de dorit, și pentru care, încetul cu încetul, se dorește realizarea cât mai multor lucruri și ajutorarea acestora din toate direcțiile posibile și cu toate resursele existente.

Plecând de la toate acestea și din dorința de a ajunge acolo unde este cu adevărat nevoie, în perioada dinaintea Sărbătorilor de Iarnă și până la finalul anului trecut, a luat naștere o nouă campanie,

foarte amplă, cu scop caritabil, derulată sub numele de „Moș Crăciun cu Suflet - Măini care ajută!” - Ediția 2018.

La fel ca și în cazul primei campanii, și această campanie a fost inițiată de Primăria orașului Li-

pova în colaborare cu reprezentanții Subfilialei Crucea Roșie Lipova și Asociația Caritas Lipova, având ca principal scop donarea de alimente și ajutorarea persoanelor vârstnice, a celor cu handicap sau probleme de sănătate și cazurilor sociale cu situație deosebit de gravă.

În final, au fost pregătite peste 350 de kg de alimente și 400 de kg de mezeluri, ambele asigurate de Filiala Crucea Roșie și peste 50 de cutii tip cadou, cu diverse produse pentru copii, asigurate de Asociația Caritas BSG Lipova.

Toate acestea au fost împărțite de o echipă de voluntari formată din reprezentanți ai Primăriei și Consiliului Local Lipova și reprezentanți ai Crucii Roșii Lipova, pe diferite zone, atât din Lipova, cât și din Radna și Șoimoș. Toate alimentele și pachetele ajungând în final la peste 50 de familii.

Acțiunea de împărțire a alimentelor a avut loc în data de 14.12.2018.

Lipova a spus ÎNTR-UN GLAS:

„LA MULȚI ANI ROMÂNIA! - LA MULȚI ANI ROMÂNI FRUMOȘI!”

La ceas aniversar, într-un moment memorabil și singular în istoria României, la împlinirea a 100 de ani de la Marea Unire, Orașul Lipova a dat startul evenimentelor de celebrare a acestei zile unice prin manifestări culturale și religioase deosebite.

Evenimentele au debutat Sâmbătă, 1 Decembrie, cu manifestări religioase și culturale, și au fost continuate Duminică, 2 Decembrie a.c., printr-un spectacol artistic deosebit.

În cadrul evenimentelor de 1 Decembrie, a fost cuprins un moment de o importanță majoră pentru orașul Lipova – Dezvelirea Bustului Regelui Ferdinand I al României, pe Aleea Principală din Parcul Central al orașului.

Dintre oficialitățile prezente la manifestările organizate în Orașul Lipova îi amintim pe: Iosif Mircea Jichici - Primarul Orașului Lipova, Petru Cociș - Administrator Public al Orașului Lipova, Marius Sulincean - Consilier județean, Adrian Antoche - reprezentant Casa de Cultură a Orașului

Lipova, Adela Popescu - Consilier Cabinet Primar, reprezentanții ANCMRR (Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și Retragere), reprezentanții Ocoalelor Silvice Lipova și Radna, reprezentanții Poliției și Jandarmeriei Orașului Lipova, reprezentanți ai Consiliului Local Lipova, reprezentanții partidelor politice, reprezentanți ai Liceelor din Orașul Lipova și din partea altor instituții locale.

Slujbele religioase de pomenire și sfințire, de o mare încărcătură și valoare emoțională, au fost oficiate de preoții din cadrul Bisericii Ortodoxe Lipo-

va: Raul Moț, Alexandru Neicu și Mircea Șirian.

În cea de-a doua zi, Duminică, orașul Lipova a continuat sărbătoarea dedicată Zilei de 1 Decembrie - Ziua Națională a României și Centenarului Marii Uniri, în cel mai frumos mod, cu un eveniment artistic deosebit, cu invitați care mai de care, mai frumoși și talentați, care au adus în Piața Libertății din Orașul Lipova, un public frumos și numeros, în ciuda frigului cu care luna Decembrie ne-a întâmpinat!

Primăria Orașului Lipova transmite cele mai calde mulțumiri tuturor invitaților care au acceptat să fie alături de Orașul Lipova, celor care au fost parte din evenimentul Centenarului la Lipova și au făcut ca toate aceste momente unice să fie posibile!

„Primăria și Consiliul Local Lipova, adresează cele mai speciale mulțumiri tuturor colaboratorilor și sponsorilor, publicului frumos, tuturor celor care au fost prezenți și au îndurat frigul, pentru a participa la evenimentul organizat, atât în ziua de Sâmbătă, 1 Decembrie, cât și Duminică, 2 Decembrie, acum în al 100-lea an de la Marea Unire, la această sărbătoare unică, care va rămâne în istoria orașului Lipova și - sperăm noi - va fi amintită și sărbătorită peste alți 100 de ani”, au transmis reprezentanții administrației lipovene.

PAGINĂ REALIZATĂ CU SPRIJINUL DOMNIȘOAREI ADELA POPESCU

Foiaia de Giarmata

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

UN ADEVĂRAT REGAL AL SPIRITUALITĂȚII CREȘTINE

Domnul primar Virgil Bunescu, asigurându-i pe spectatori că trecutul primordial renaște și prin acești păstrători de tradiții și credință strămoșească

La jumătatea lunii trecute, „Festivalul de Datini, Colinde și Obiceiuri de Iarnă”, a făcut ca sala Căminului Cultural din comuna Giarmata, să fie neîncăpătoare. Spectatori, de toate vârstele, au aplaudat pe cei care, prin evoluția lor scenică, au făcut ca sărbătoarea Crăciunului să fie trăită, la Giarmata, cu profundă emoție artistică.

În acest an, au onorat cu prezența Ansamblul „V. Dugošević” din Kučevo, Serbia, Ansamblul „Mugurașii” din Republica Moldova, Dobașii

din Vadu Izei, din Maramureș, Ansamblul „Stejarul” – Cajvana din Suceava și, bineînțeles, Ansamblul „Sânziene Bănățene”, aparținând comunei care a găzduit, cu acest prilej, un adevărat regal al spiritualității creștine.

În prezentarea doamnei Felicia Stoian, și-au mai dat concursul soliștii de muzică populară: Stana Stepanescu, Beatrice Bădeanu, Paul Ananie, Grigore Gherman, Răzvan Năstăsescu și Ciprian Pop.

Prezent, ca în fiecare an, la această sărbătoare a datinilor și obiceiurilor creștine, domnul primar Virgil Bunescu a salutat prezența pe scenă atât a oaspeților, cât și a celor din comuna sa, urmărind apoi, alături de spectatorii prezenți, întregul spectacol. Rugându-l să ne spună câteva cuvinte, domnia sa a ținut să ne asigure că imaginile pe care le vom publica, vor fi mai sugestive decât orice declarație, bucurându-i atât pe tinerii care se vor regăsi în poze, cât și pe părinții lor.

Foaia de Remetea Mare

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Din pricina birocrăției nu putem demara foarte multe din lucrările comunei la timp

Ilie GOLUBOV - Primar al comunei Remetea Mare

Plec din Timișoara, oraș domesticit de mizerie, cu un primar pe care oamenii îl caută prin țările calde, iar el le acordă audiențe pe facebook, oprindu-mă la Remetea Mare, o comună fruntașă a Banatului istoric. O comună curată și bine gospodărită de un primar care a uitat demult cuvântul „concediu”. E suficient să privești imensul Pom de Crăciun aflat în apropierea sediului administrativ din comuna Remetea Mare, încărcat de ninsoare, pentru a vedea cum sărbătorile pot da măsura peste obșteasca lucrare a unui primar. Am zăbovit minute în șir admirându-l. Apoi, am intrat în sediul primăriei și am povestit cu domnul primar, de una, de alta și chiar de pândalnicia de birocrăție valahă.

Domnule primar, anul care a trecut a fost mai greu decât alți ani ai administrației dumneavoastră?

► Domnișoară Roxana, grei sunt toți, cu atât mai mult cu cât noi în cadrul primăriei ne-am

axat pe foarte multe lucrări pe care sper să le putem duce la bun sfârșit, ele fiind necesare comunei noastre. Din păcate, nu toate proiectele noastre, adică desfășurarea lor în timp, nu depinde numai de noi.

Știu acest lucru domnule primar și sunt convins că îl cunosc și consătenii dumneavoastră.

► Depindem într-o bună măsură de capitala noastră București.

Aveți acolo depus și un proiect mare?

► Sigur că da, avem acolo depus un proiect mare la ANRP. Domnișoară, sunt trei luni de atunci! Trei luni de când l-am depus și nici acum nu i-au dat drumul. Cum să terminăm noi la timp șanțurile, trotuarele, podețele și atâtea altele fără consimțământul lor, ca să spun astfel?

Domnule primar, mulți foarte mulți edili întâmpină aceste întârzieri.

► Știu că toți colegii mei pătesc la fel, dar asta nu mă ajută cu nimic. Sper totuși că în acest an 2019, să reușim să obținem toate avizele ca să putem să dăm drumul lucrărilor, pe care atât eu, cât și consătenii mei le așteaptă.

Vi se pare stufoasă birocrăția din țara asta? Și,

vă întreb, cu atât mai mult, cu cât doamna Corina Crețu s-a arătat îngrozită de birocrăția din România.

► Nici nu vreau să deschid gura. Domnișoară, eu care lucrez în administrație îți mărturisesc cu sinceritate că m-am săturat de birocrăție, de hățșurile ei. Datorită acestei birocrății batem de multe, de foarte multe ori, pasul pe loc, batem apa în piuă, cum spune românul. Nu putem realiza la vreme multe din proiectele noastre, tocmai din pricina acestei birocrății. Și când spun asta nu fac trimitere la fondurile județene, guvernamentale sau la cele europene. Cred că m-ați înțeles...

Vă înțeleg foarte bine, domnule primar.

► Cum domnule, să nu putem să lucrăm pe banii noștri, ai comunității locale? Ei, asta pare greu de crezut, dar este adevărat. Aici duce birocrăția de care am vorbit. Să nu poți dezvolta la timp, cu banii comunei, nu ce vrea numai primarul, ci ceea ce dorește consiliul și comuna întreagă! Pare chiar nefiresc. Iată de ce, din pricina birocrăției nu putem demara foarte multe din lucrările comunei la timp.

NE-AM INTERESAT PENTRU DUMNEAVOASTRĂ

ZILE LIBERE ÎN 2019

24 ianuarie (joi) Ziua Unirii Principatelor României - potențial de punte 24-27 ianuarie pentru bugetari

26 aprilie (vineri) Vinerea Mare

28 aprilie (duminică) Prima zi de Paște

29 aprilie (luni) A doua zi de Paște

1 mai (miercuri) Ziua Muncii - și aici e probabilă acordarea unei zile libere în plus pentru bugetari, marți pe 30 aprilie - în acest fel aceștia ar avea liber în perioada 26 aprilie - 1 mai (de vineri până miercuri)

1 iunie (sâmbătă) - din păcate Ziua Copilului pică în acest an este în weekend

16 iunie (duminică) Rusălii

17 iunie (luni) A doua zi de Rusălii

15 august (joi) Adormirea Maicii Domnului - potențial de punte 15-18 august pentru bugetari, dacă Guvernul le dă liber și pe 16 august (vineri)

30 noiembrie (sâmbătă) Sfântul Andrei

1 decembrie (duminică) Ziua Marii Uniri

25 decembrie (miercuri) prima zi de Crăciun

26 decembrie (joi) a doua zi de Crăciun - potențial de punte 25-29 decembrie pentru bugetari, dacă li se dă liber și vineri (27 decembrie).

Colțul istoriei

ȘI EI AU FOST OAMENI...

Ultimile lor cuvinte :

Ludovic al XIV-lea (1638-1715) „De ce plângeți? Credeți că o să trăiesc o eternitate? Credeam că a muri este mai greu”, au fost ultimele vorbe ale monarhului cu cea mai îndelungată domnie, 72 de ani.

Voltaire (1694-1778) „Acum, dragă prietene, este prea târziu să-mi fac noi dușmani” - Voltaire, atunci cand preotul i-a cerut să se elibereze de Satana.

Napoleon Bonaparte (1769-1821) „Franța, armata, conducătorul statului... Josephine”.

Thomas Jefferson (1743-1826) „Este patru?” - Thomas Jefferson a murit la 50 de ani de la semnarea Declarației de Independență.

Karl Marx (1818-1883) „Mergi mai departe! Ultimele cuvinte sunt pentru proștii care nu au spus destule de-a lungul vieții” - Karl Marx, atunci când menajera l-a întrebat care sunt ultimele sale cuvinte.

Winston Churchill (1874-1965) „Sunt plictisit de toate”, au fost ultimele cuvinte ale prim-ministrului britanic înainte de a intra într-o comă de nouă zile, ulterior decedând.

Mao Zedong (1893-1976) „Chemati doctorul. Mă simt rău”, au fost ultimele cuvinte ale celui care timp de aproape 30 de ani a condus Partidul Comunist Chinez.

CÂND N-AI RÂS, ZIUA-I PIERDUTĂ

MOTIVE SERIOASE PENTRU CARE SE ÎNTÂRZIE LA MUNCĂ

- Șefule, scuzați-mă că am întârziat, dar a trebuit să-mi duc soția la maternitate, pentru naștere!

- Mă crezi tâmpit?! Și săptămâna trecută ai venit tot cu scuza asta! Dar ce-i nevastă-ta, iepuroaică? Săptămâna și copilul?!!

- Nu... Moașă la Municipal!

CUVÂNTUL CARE ZIDEȘTE

ARSENIE BOCA

Mai bine o rugăciune pentru cel care înjură, decât o observație.

Mai mare este omul în genunchi, decât în picioare.

Soluția nu e de a aduna totul în tine, de a încerca să rezolvi tu totul; fără ajutorul supranatural te va face să explodezi.

Să nu vorbești niciodată despre proiectele tale, căci cel rău știe doar ce vorbești nu și ce gândești și ți le nimicește.

Mai bine de jumătate din numărul patimilor sunt ale minții. Postul lucrează și asupra acestora.

Păcatele se înregistrează în codul genetic al fiecăruia.

Să nu credeți că veți intra după moarte într-o Împărăție în care n-ați trăit pe pământ!

Din albumul cu poze al comunei

Ansambul Primăriei comunei Remetea Mare răsplătit, la Timișoara, cu Diploma de Onoare pentru „conservarea și promovarea valorilor culturii tradiționale bănățene”

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Dumbrăvița

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

MESAJE DE SĂRBĂTORI ADRESATE CETĂȚENILOR DIN DUMBRĂVIȚA, DE CĂTRE PRIMARUL LOCALITĂȚII ȘI PREOȚII BISERICILOR ORTODOXE ȘI ROMANO-CATOLICE

În 16 decembrie 2018, ora 15.00, în Sala Polivalentă din Dumbrăvița s-a desfășurat „Festivalul de Datini, Colinde și Obiceiuri de Iarnă”.

Evenimentul a fost organizat de Primăria și Consiliul Local Dumbrăvița, în parteneriat cu Consiliul Județean Timiș și Asociația Pro Datina.

Festivalul de Colinde din acest an, a adus laolaltă, o serie de artiști noi care au evoluat pe scena Sălii Polivalente cu următorul program:

Colinde grup: *Sus plugari nu mai dormiți, Veniți toți cei din Adam*

Grigore Gherman: *Prin gară, prin Cernăuți*

Beatrice Băndoiu: *Mă uitai la răsărit*

Ciprian Pop: *De-ar fi anii frații mei*

Paul Ananie: *Unde joacă neamu' meu*

Grigore Gherman: *Dor cu dor*

Beatrice Băndoiu: *Ce tot cânti privighetoare*

Ciprian Pop: *Nu mă rup de ce-i străbun*

Paul Ananie: *Tropotiți feciori cu foc*
Dobașii din Vadu Izei
Ansamblul „Stejarul” - Cajvana, Suceava
Ansamblul „V. Dugosevic” - „Kucevo” - Serbia
Ansamblul „Dumbrăvițeană” (coregrafie: Veronica Kretten).

La finalul spectacolului, primarul localității, domnul Malac Victor a urat cetățenilor dumbrăvițeni:

Vă doresc să petreceți în liniște sărbătorile, alături de familie și de cei dragi. Minunatele nopți ale Crăciunului, colindelor și datinilor strămoșești să vă găsească la ceas de bucurie, înconjurați de cei dragi.

Sfânta sărbătoare a Nașterii Domnului să vă aducă în dar mulțumire, fericire și sănătate și să vă umple sufletul de lumina speranței.

Vă doresc tuturor ca anul 2019 să vă fie unul îmbelșugat, care să vă aducă multă fericire și spe-

ranța într-un viitor mai bun.

Crăciun fericit și La Multi Ani!

Mesajul de CRĂCIUN al preotului paroh Achim Vasile Baboș de la Biserica Ortodoxă „Sf. Vasile cel Mare” din Dumbrăvița, îndeamnă cetățenii să cerceteze minunea nașterii Mântuitorului și să facem din inimile noastre „iesle călduroase” spre ajutorul semenilor noștri, să propagăm vestea care a înconjoarat pământul, cu pace și smerenie în ceas de sfârșit de an.

Mesajul de Crăciun al preotului Mathe Lajos de la Biserica Romano-Catolică „Sfânta Maria, Regina Rozariului” din Dumbrăvița, adresat concetățenilor în limbile: română, maghiară și germane, propovăduiește smerenia, cumpătarea, bucuria de a trăi împreună, de a sărbători împreună momentul solemn al Nașterii Mântuitorului.

În prag de sărbători personalul primăriei Dumbrăvița a primit cete de colindatori care au cântat frumoase colinde tradiționale.

TÂRGUL CARITABIL DE CRĂCIUN DIN CENTRUL DE ZI DUMBRĂVIȚA, UN SUCCES, ÎN CIUDA CONDIȚIILOR METEOROLOGICE!

După succesul de anul trecut, Centrul de zi pentru îngrijirea copiilor Dumbrăvița a organizat, din nou, „Târgul Caritabil de Crăciun”.

Sâmbătă 15 decembrie, dis-de-dimineață, peste 60 de expozanți s-au strâns pe holurile centrului, dar din cauza condițiilor meteorologice nefavorabile, cumpărătorii nu au fost într-un număr foarte mare. Totuși, cei care au ales să viziteze târgul și în plină ninsoare, au putut alege dintre sutele de decorațiuni: jucării, îmbrăcăminte, dulciuri, cosmetice și gablonțuri.

Centrul de zi a avut chiar un stand propriu, unde s-au pus în vânzare obiectele realizate de be-

neficiarii instituției. Copiii s-au putut bucura și de evenimentele conexe din cadrul târgului, precum atelierile *Happy Education*, ale Ioanei Covașă.

Corul Grădiniței Dumbrăvița, pregătit de Rodica Schiebel-Anghel, a dat tonul bune dispoziții, apoi Roxana Oana Iacob, alături de juniorii de la „DANCE” (Dedicated Athletic Nevers gives up Controlled Emotional) și Zsolt Ilonczai, cu grupul „ROSE”, au delectat asistența cu coreografiile pregătite pentru eveniment.

Valentina Cotinschi (Vocal Coach) alături de „Chromatik Voice”, au avut un mic moment muzical, foarte apreciat de public, apoi spre bucuria celor mici, a urcat pe scenă Eva Labadi, cu spectacolul de teatru de păpuși „Prăslea cel voinic și merele de aur”.

La finalul târgului de două zile, s-au adunat din donațiile expozanților și a participanților, suma de 4904 lei, semnificativ mai mult față de anul trecut, când s-au strâns doar 3283 de lei.

Conform conducerii centrului, din banii adunați se vor cumpăra alimente de bază pentru copiii din familii defavorizate!

După cum sublinia directoarea Centrului de zi, doamna Alina Lozici, Târgul Caritabil de Crăciun și-a atins scopul: „Expozanții, cumpărătorii și vizitatorii, care au participat la târg și au făcut donații

pentru a sprijini această acțiune caritabilă, au ales să fie alături de copiii beneficiari ai Centrului de zi, chiar dacă a venit brusc ninsoarea și circulația a fost îngreunată. Vă vom comunica informații despre procesul de distribuție a alimentelor către familiile defavorizate, în cel mai scurt timp după finalizarea evenimentului. Acțiunea caritabilă va fi realizată în condiții de transparență, astfel încât toți cei interesați să cunoască toate detaliile. Echipa Centrului de zi, mulțumește tuturor celor care au contribuit în susținerea acestei acțiuni caritabile și urează tuturor Sărbători fericite! și La mulți ani în noul an, 2019!”

Aduc mulțumiri domnului CONSTANTIN NICOLAE, pentru sprijinul acordat în realizarea acestei pagini - ROXANA FURDEAN

Foaiia de Lugoj

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Când eu am venit primar 33% din străzile orașului erau cu pământ și Lugojul nu avea cinematograful!

Atrecut o lună de la întâlnirea mea cu domnul Francisc Constantin Boldea, omul despre care Vasile Todî susține „că este plămădit din alchimie de poeme și ivit în lume din neam ales”. Inginer cu epică de profesor, profesor cu har de dascăl, edilul de azi al Lugojului este Cetățean de Onoare al orașului Oțelu-Roșu, acolo unde capacitatea sa managerială a dat un suflu nou liceului din localitatea aflată pe Valea Bistrei. Fiind, la rândul-mi, fiică a patriei gugulanilor, aflasem despre domnia sa, cu mult înainte de a veni la Uniunea Jurnaliștilor din Banatul Istoric și îmi imaginam că voi avea cu domnul profesor Boldea, cu această titlatură este și azi întâmpinat dânsul în ținutul gugulanilor, un dialog rigid, dominat de concretețe scorbosă. Că nu s-a întâmplat astfel, stă mărturie dialogul de mai jos.

Domnule primar, primiți, vă rog, din începutul conversației noastre, un gând frumos din Țara Gugulanilor:

▶ Vă mulțumesc.

V-ați reîntors la Lugoj, acasă, și de ani buni sunteți edilul unui oraș care face cinste Banatului întreg.

▶ Am venit la conducerea administrației lugojene în anul 2008. Și am acceptat această demnitate, pentru că m-am născut aici, și am promis bunicii, părinților, copiilor și nepoților

mei că am să le las un oraș frumos atunci când am să plec. Și mă simt dator, în egală măsură, și față de concitadinii mei să îmi duc la îndeplinire promisiunea, fiindcă am crescut jucându-mă pe străzile acestui oraș. Crescând, metaforic vorbind, pe străzile lui, am putut ușor să realizez ce-i lipsește, ce-i trebuie Lugojului pentru a fi așa cum mi l-am dorit eu și lugojenii mei.

Cu ce a început activitatea dumneavoastră edilitară?

▶ Cu străzile aflate la periferia orașului. Am luat toate cartierele mărginașe la pas. Imaginează-ți că atunci când eu am preluat conducerea acestei primării, 33% din aceste cartiere erau asfaltate, 33 pietruite și 33% cu pământ!

Și astăzi?

▶ Astăzi 94% sunt asfaltate și mai avem doar 7 străzi cu piatră cubică.

De multă vreme, domnule primar, trecând prin orașul Lugoj observ cu surprindere plăcută absența câinilor vagabonzi.

▶ Atunci când am venit primar erau 2.500 de câini pe străzi, câini ai nimănui. Astăzi când stăm de vorbă, 70 de câini se află în adăpost, câini care se bucură de un control permanent.

Vin, domnule primar, mai bine zis locuiesc într-un oraș aflat la discreția câinilor vagabonzi, un oraș murdar, mă refer la Timișoara, cu un jalnic serviciu de transport în comun.

▶ Când am venit în acest birou, și aici transportul în comun era complet distrus, astăzi transportul în comun în municipiul Lugoj este

Francisc BOLDEA - Primar al orașului Lugoj

gratuit pentru orice bunic, părinte, copil sau nepot care vrea să meargă la școală, să-și cumpere o pâine, să bea o cafea sau să se plimbe. Domnișoară, când eu am venit primar nimeni nu s-a gândit la cei care au muncit o viață, la cei care și-au plătit impozitele la vreme, la cei care și-au plătit cu conștiinciozitate taxele, contribuind și astfel la dezvoltarea orașului. Și atunci, în fiecare an, îi premiez pe cei care au 50 de ani de căsătorie, pe cei care au 90 ori 100 de ani de viață.

Un gest splendid de grațitudine, pe care noi, cei de la jurnalul interregional „Banatul”, îl confirmăm cititorilor an de an.

▶ Domnișoară, atunci când am venit primar, nu exista cinematograful în orașul Lugoj!

Glumiți?

▶ Cu astfel de lucruri nu se poate glumi, se vedea lumina zilei prin acoperiș, iar spațiul era populat de oameni fără adăpost. Vorbesc de fostul cinematograful „Victoria”.

Astăzi?

▶ Astăzi se pot viziona în condiții civilizate, proiecții 3 D, cu trei săli de spectacole.

Domnule primar, când am venit la dumneavoastră solicitându-vă această întrevvedere, cea dintâi, am fost sfătuită de colegul meu, domnul Vasile Todî, să fiu mereu atentă la apelurile la care sunteți solicitat. Din respect pentru programul dumneavoastră vă cer permisiunea de a mă retrage, nu înainte de a vă ruga să-mi acordați o continuare a acestui dialog.

▶ Cu plăcere, și îți mulțumesc pentru politețe.

UN GEST SPLENDID AL ELEVILOR BREDICENIȘTI

Un om care iubește umanitatea se face folositor nu atât prin actele sale cât prin exemplul pe care-l dă, consemna eseistul francez André Gide, iar elevii cunoscutului Liceului Teoretic „Coriolan Brediceanu” au confirmat pe deplin crezul laureatului Nobel, atunci când au organizat un frumos concert de colinde, în incinta Universității Europene „Drăgan” din Lugoj.

Evenimentul, purtând denumirea „Vremea colindelor” a cuprins un program variat, prezentând publicului numeros o suită de colinde românești din diverse zone ale țării, o scenetă populară culeasă din satele din jurul Lugojului, dar interpretând și îndrăgite cântece de Crăciun din repertoriul internațional.

Cu acel prilej, elevii au confecționat ornamente de Crăciun, pe care cei prezenți la eveniment au avut prilejul să le achiziționeze în cadrul expoziției cu vânzare organizată în holul Universității.

Prezența lor artistică a avut un scop caritabil, sumele obținute din donații și vânzări fiind folosite pentru a ajuta persoanele nevoiașe din zonă, în preajma marii sărbători a Nașterii Domnului.

La sfârșitul spectacolului, domnul prof. dr. Ioan Aurelian Șima, a spus? „Doresc să mulțumesc domnului rector al Universității Europene Drăgan, Conferențiar Universitar Doctor Dumitru Cornean, precum și doamnei Melania Elena Miculeac, Conferențiar Universitar Doctor la Universitatea Europeană Drăgan, pentru sprijinul acordat, prin oferirea spațiului desfășurării acestei activități. De asemenea, le mulțumesc pentru implicarea în desfășurarea evenimentului și felicit cadrele didactice care i-au sprijinit pe elevi, doamnele profesoare Loredana Drinovan, Teodora Popescu, Mihaela Storcevoi, Bogoevici Alina, Mihaela Ioncica, Corina Bichiș, Astrid Tătar, Raluca Munteanu, Mihaela Curea, domnul profesor Casian Bucovan, precum și elevii care au evoluat pe scenă, ori au ajutat în organizare, și familiilor acestora”.

Sportivi de fală ai Luçojului

Rafael Szabo

Federația Română de Gimnastică a întocmit topul celor mai buni gimnaști ai țării pe 2018. Printre cei mai buni, în fruntea ierarhiei, se află și un sportiv lugojean, legitimat la CSSȘ și CSM Lugoj. Este vorba despre Rafael Szabo, care în 21 decembrie a împlinit 18 ani.

Gimnastul ocupă locul al treilea din top, după Andrei Munteanu, de la Dinamo București (locul I) și Gabriel Burtănete, de la Buzău. Szabo a primit recunoașterea federației de specialitate grație evoluțiilor și rezultatelor reușite la competițiile naționale și internaționale.

FĂ CA RÂSUL SA FIE RUĞĂCIUNEA TA

ACTE DE CARITATE

Soția: Am un sac întreg de haine pe care vreau să le donez.

Soțul: De ce nu le arunci la gunoi? E mult mai ușor...

Soția: Dar sunt persoane care suferă de foame și chiar ar avea nevoie de hainele astea.

Soțul: Iubito, crede-mă că cei cărora li se potrivesc hainele tale, în mod sigur nu suferă de foame...

PESTE 100 DE OBIECTIVE DE INVESTIȚII, PENTRU ANUL 2019

Primăria Municipiului Lugoj a anunțat că pentru anul 2019 a planificat o listă cu peste 100 de obiective de investiții. Astfel că, pe lângă investițiile începute în 2018, sau licitate chiar la sfârșitul lui 2017 și aflate încă în derulare, vor fi deschise șantierul noi.

„Ca în fiecare an – a precizat domnul Francisc Boldea, edilul municipiului Lugoj - avem

un excedent bugetar care va fi prevăzut, în cea mai mare parte, pentru investiții în dezvoltarea orașului. Prioritate noului buget local o vor avea proiectele de investiții. Sperăm să putem finaliza unele obiective mari începute în anii anteriori și așteptate de lugojeni, cum sunt strandul și bazinele acoperite și să putem demara noi proiecte, care sunt necesare în municipiul, printre acestea,

unul dintre cele mai importante este realizarea unui nou pod peste râul Timiș, în centrul Lugojului”.

Administrația locală speră ca bugetul Lugojului să poată fi supus spre aprobare în prima decadă a lunii februarie, dacă până atunci vor fi aprobate bugetul național și cel județean.

PAĞINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Măureni

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

VREAU SĂ MULȚUMESC TUTUROR CARE AU TRUDIT ȘI CARE AU CONTRIBUIT LA ACEASTĂ REALIZARE

FILIMON BRIAN, PRIMAR AL COMUNEI MĂURENI

Așa cum am promis, în ediția trecută a jurnalului interregional „Banatul”, continuăm dialogul cu primarul comunei noastre, domnul profesor Filimon Brian, dialog prilejuit de binecuvântarea lucrărilor noului lăcaș de cult al credincioșilor ortodocși din comuna Măureni. Chiar dacă lucrările la noul edificiu al parohiei „Pogorârea Sfântului Duh” continuă, edilul comunei noastre a dorit să marcheze finalizarea unei părți importante a spațiilor interioare ale bisericii. Convins fiind, după cum a spus domnia sa, că „întreaga trudă a comunității, de peste 250.000 de lei, va căpăta strălucire odată cu sfințirea acestui edificiu.”

Domnule primar, ce înseamnă pentru dumneavoastră, pentru comunitatea pe care o conduceți, această zi?

Mi-e greu să exprim în cuvinte însemnătatea zilei de azi, însă vreau să mă rezum la a spune câteva lucruri și nu neapărat în calitate de primar, ci

din perspectiva omului din comunitate, a sufletului care a crescut aici alături de această mică capelă, așa zisa biserică care astăzi am părăsit-o. Azi am intrat într-o minunată biserică, noi îi spunem catedrală, pe care am visat-o și ne-am dorit-o cu toții.

Domnule primar, ce sentimente vă încearcă astăzi, când un vis al câtorva generații de oameni este împlinit?

Trăiesc astăzi cea mai mare emoție de la investirea mea în funcție. Dumnezeu a făcut minuni în

comunitatea noastră și fiecare pas făcut a fost extrem de important.

La biserică, sunteți domnule primar de o prezență didactică, dacă pot să mă exprim prin prisma profesiei dumneavoastră.

Frecventez biserica de la vârsta de 5-6 ani și pot spune că îmi amintesc dorința oamenilor din comunitate, care doreau un lăcaș la care să venim și să ne închinăm cu drag și în care să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru tot ceea ce face pentru noi.

Deseori ați evidențiat faptul că această „catedrală”, cum o numim noi măurenii, «este o minune».

Eu spun că această realizare este o minune, deoarece noi suntem pionieri și trecători prin această viață în care Dumnezeu ne-a lăsat să facem aceste lucruri. Știm că la greutate, nevoi și dureri alergăm la acest „spital”. Slavă lui Dumnezeu îi vom aduce și îi vom mulțumi atunci când vom fi mulți, ne vom ruga și ne vom închina, pentru că așa cum spune Biblia, acolo unde sunt mulți și Domnul va fi mereu.

Cum ați dori, domnule primar, să încheiem acest scurt dialog al nostru?

Vreau să mulțumesc tuturor care au trudit și care au contribuit la această realizare.

EVENTIMENT CREȘTIN

Cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Lucian, Episcopul Caransebeșului, pentru al treilea an consecutiv, în cea de-a treia zi de Crăciun și ziua de prăznuire a Sfântului Arhidiacon Ștefan, a avut loc „Crăciunul tinerilor” - eveniment ce a reunit mai multe delegații de tineri de pe întreg cuprinsul eparhiei în

biserica parohiei Pogorârea Sfântului Duh Măureni. Tinerii prezenți au participat la Sfânta Liturghie oficiată de către un sobor de preoți în noua biserică a parohiei Măureni. Răspunsurile Sfintei Liturghii au fost date de către tinerii prezenți, la momentul potrivit mulți dintre aceștia împărtășindu-se cu Sfintele Taine.

La finalul Sfintei Liturghii a avut loc un moment artistic de colinde și cântece patriotice, susținut de grupurile corale ale Centrului de tineret „Adormirea Maicii Domnului” și „Sf. M. Mc. Ecaterina” din Oravița, alături de corul ATOR Banatul de Munte. Părintele Aurel Radics - gazda întâlnirii, alături de primarul comunei Măureni - **Filimon Brian** - au mulțumit tinerilor pentru că au ales ca, în acest an, să sărbătorească la Măureni „Crăciunul tinerilor” și i-au felicitat pentru frumoasa lucrare pe care o desfășoară la nivelul

întregului județ Caraș-Severin. A urmat, firesc, agapa frățească oferită cu dragoste și recunoștință de către gazdele evenimentului, momente în care tinerii au socializat, au cântat și au depănat amintiri de pe tot cuprinsul acestui an încărcat cu multe momente frumoase.

PAGINĂ REALIZATĂ DE PROF. LUCIA MUȚULESCU

Foaia de Bata

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

De multe ori, din păcate, oamenii gândesc strict în interes propriu

Mă apropii de Bata pe un ger cumplit. Sunt cele dintâi zile de ianuarie, zăpada scârție sub roțile mașinii și soarele orbitor al zilei de iarnă adaugă ninsoirii sclipiri diamantine. Vin pe același drum, îmi spune Vasile Todî, pe care, cu ani în urmă, Gheorghe Mocioni revenea de la Viena în Bulci, la sărbătoarea pomului de Crăciun, însoțit de tânăra sa soție, Elena Somogyi de Gyöngyös. Elena era frumoasă și vocea sa avea acorduri de aur copt, iar cozile bogate, groase, împletite felurit, îi puneau pe creștet parca belșuguri de grâu ruginit. Ce familie...

În sediul administrației locale e cald. Iar primarul, domnul ing. Ion Micurescu, mereu amabil.

Domnule primar, anul care a trecut?

► În administrația locală aprecierea se face după realizările economice, ori dacă m-aș opri doar la luna iunie a anului care a trecut, lună în care am finalizat lucrările de reabilitare și modernizare atât a „Grădiniței cu Program Normal”, precum și a Școlii cu clasele I-IV din Bata, l-aș socoti mulțumitor prin prisma muncii noastre.

Pe ce program?

► Pe programul PNDL I, iar spre sfârșitul anului am finalizat un alt proiect, un proiect de modernizare a străzilor în comuna Bata, unde am turnat un covor de asfalt în satul reședință de comună, urmând ca în acest an, atunci când timpul ne va permite, să continuăm această acțiune și în celelalte localități.

Și într-o etapă următoare?

► În etapa a doua avem o continuare a modernizării stradale, de această dată în satul Bulci și parțial în Țela și Bacăul de Mijloc.

Nu e puțin...

► Nu, nu e puțin lucru, dacă mergem cu puțini ani în urmă...

Mai exact cu câți ani?

► Cam cu zece ani în urmă, ne amintim, cei ai

locului, de un anume disconfort întâlnit pe ulițele satului, iar în urmă cu 3-4 ani, putem vorbi deja de drumuri pietruite, iar astăzi, avem drumuri moderne, drumuri cu covor asfaltic. La acestea toate să mai consemnăm și faptul că au fost amenajate podețe și șanțuri în dreptul fiecărei locuințe.

Domnule primar, noi vorbim despre proiecte, despre realizări, am început cam ex abrupto acest dialog, dovadă că nu v-am întrebat, nu despre „zăpezile de altădată” ale lui François Villon, ci de cele întâmplare spre sfârșitul lunii decembrie, într-o zi în care v-am întâlnit luptându-vă, la propriu, cu nămeții, cu copacii...

► Da, am avut atunci de rezolvat o problemă grea, în acea zi de decembrie s-a pornit, după cum știi, o ninsoare nu atât de mare, cât primejdios de apoasă, ceea ce-i dădea o greutate sporită. În acea zi, am rămas fără energie electrică, fără semnal la aparatele de telefonie mobilă și mai mult decât atât, drumul de legătură cu cele mai apropiate orașe era blocat. Roxana, rog cititorii să-și imagineze un număr de 24 de arbori dezrădăcinați, prăbușiți peste drumul de acces către municipalitate și vor avea dimensiunea unui dezastru, căruia, pentru a îi înlătura consecințele, i-am acordat prioritate absolută. Pe una din pantele înzăpezite ale drumului aflat pe coridorul IV pan-european se aflau camioane și autoturisme blocate de copacii căzuți atât în față, cât și în spatele lor. Înțelegi, sper, că nu se mai puteau deplasa nici înainte și nici înapoi și că nimeni, de oriunde ar fi venit, nu putea trece. Și când spun asta, mă gândesc la mașini de intervenție ale salvării, ale pompierilor, etc.

Și în acest timp, ninge mereu.

► Da, ninsoarea nu părea să se oprească, și eu, împreună cu oamenii de la Gospodăria Comunală din Bata, cu lucrătorii de la poliție am luat un buldoexcavator și am pornit să degajem drumul. Apoi, a trebuit să scoatem din carosabil și un autotren încărcat cu pietriș, derapat de-a latul drumului, întâlnindu-ne, după ore de muncă, cu alți cetățeni venind dinspre Zăbalț, asemeni nouă,

Ion MICURESCU - Primar al comunei Bata

pentru descongestionarea infrastructurii rutiere.

După cum frumos îmi descrieți, ați fost asemeni unor echipe care pornesc din două puncte opuse, pentru construcția unui tunel, întâlnindu-se la mijlocul său.

► Da, numai că tunelul nostru era orbitor de alb! Apoi, mai târziu, am trecut la dezapezirea străzilor comunale și aici, spun asta cu mâhnire, consătenii mei, mi-au reproșat că nu am venit la prima oră!

Ce le-ați putut spune, domnule primar?

► I-am întrebat, draga mea, dacă în familia lor, a celor nemulțumiți, a celor care mi-au reproșat, ar fi apărut un caz urgent, caz care ar fi necesitat prezența unui echipaj al salvării, care ar fi fost poziția lor față de administrația locală?

Ciudat mă gândesc oamenii domnule primar.

► Da, de multe ori, din păcate, oamenii gândesc strict în interes propriu. Revenind la subiectul discuției, până seara, în comuna Bata, toate străzile erau circulabile. Inclusiv cele din satele aparținătoare.

Cum caracterizați, în acest context, prestația celor de la RENEL?

► O, m-a întrebat purtătoarea de la „RENE”: „Ce spun oamenii?”

Ce i-ați răspuns?

► „Vă înjură domnișoară!” Ce altceva să-i fi spus? Pentru că oamenii comunei mele, Roxana dragă, au crescut un an de zile cel puțin un porc, animal pe care l-au porționat în așa fel încât să consume din el tot un an, păstrându-l în congelator. Ori la trei zile de lipsă a energiei electrice, carnea e compromisă. Și atunci cum pot fi mulțumiți acești oameni de prestația celor de la „RENE”? Dar cei cu centrale termice?

Natura și legile ei...

► Da, din păcate, noi oamenii privim tot mai mult spre stele. Vorbim tot mai mult de viteza luminii, de explorarea spațiului cosmic și uităm să ne mai uităm și la pământ. Întărităm natura, ca pe un animal sălbatic și atunci când ea se încrâncenează, noi ne aflăm neputincioși în a-i răspunde.

Rubrica școlii

DESPRE GHILIMELE ȘI NAȘUL LOR

Prof. univ. dr. MARCEL TOLCEA

Am să spun câteva lucruri despre ghilimele. Înainte însă de a vedea de unde ne vine acest semn de punctuație și cum se folosește el în anumite contexte, vreau să vă spun că, în opinia mea, semnificația ghilimelelor ar trebui transmisă copiilor încă din primele lecții despre scriere. Știu că, deocamdată, nu sunteți tocmai convingși de propunerea mea, așa că o să spun imediat de ce cred asta. După cum știți, ghilimelele arată că unul sau mai multe cuvinte aparțin altcuiva, deci nu aparțin celui care scrie. Dar copiii nu înțeleg asta fiindcă, încă din primele clase, ei primesc ca teme tot soiul de referate. Pe care, cu un singur copy-paste, și le însușesc fără nicio problemă. Asta fiindcă, mă gândesc eu acum, internetul e perceput ca un bun comun, ca un fel de pizza uriașă din care oricine poate lua orice felie fără nicio problemă.

Asta în vreme ce ghilimelele sunt semnul de punctuație al proprietății, iar nefolosirea lor, în anumite situații, înseamnă furt pur și simplu. Ați înțeles, mă refer acum la lucrările științifice, mai ales la cam multele doctorate din care unele ghilimele au dispărut. Drept pentru care asemenea lucrări devin plagiate.

Am mai vorbit despre asta și nu vreau să insist. Se vorbește însă prea puțin despre plagiatul de presă. El există și mie mi se pare că e dovada unei nesimțiri și mai grave, dacă se poate spune așa, decât plagiatul științific. Probabil fiindcă mii și mii de persoane pot observa asta foarte ușor.

În fine, închei rubrica despre ghilimele spunând că, în secolul al XVII-lea a existat un tipograf francez pe nume Guillaume căruia legenda îi atribuie paternitatea numelui. Guillemet este un fel de nume de alint, un hipocoristic, pentru Guillaume.

DIN FOTOTECA COMUNEI

Oaspeți la Festivalul Vânătorilor din Bata

Domnul primar Ion Micurescu, primul din dreapta imaginii, alături de domnul Gheorghe Seculici, președintele Camerei de Comerț, Industrie și Agricultură a județului Arad și de președintele Consiliului Județean Arad Iustin Cionca, în centrul fotografiei. Cu tava cu „pită și untură”, domnul Traian Igaș fost ministru al Administrației și Internelor, având-o în dreapta sa pe doamna Claudia Boghicevici fost Ministru al Muncii. Ce oaspeți...

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Biled

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Și preoții și Biserica vin în ajutorul oamenilor, dar și oamenii trebuie să vină în ajutorul Bisericii

Radu REJA - Preot

Cu Preaonoratul Părinte Radu Reja am convenit să stăm de vorbă la îndemnul domnului primar al comunei Biled, Cristian David, și am vorbit și despre o sărbătoare aparte în țara noastră, o sărbătoare pe care bănățenii de munte o numesc „Nedee”, iar cei de pustă „Rugă”. Sărbătoare neîntâlnită dincolo de hotarele de vest ale acestei țări. Poet, prozator, eseist, Părintele Radu Reja a condus Biserica Ortodoxă din Biled timp de 40 de ani. Aflând cu cine plec să stau de vorbă, Vasile Todî mi-a spus: „Îl cunosc din anii mei de liceu, mi-l prezentase regretatul poet Petre Dinu Marcel, și de atunci îi port acestui om o dragoste fiască.”

Părinte Radu Reja, cuvântul „rugă” are multe înțelesuri, dar pentru bănățean „rugă” are un sens aparte. În fiecare an bănățeanul sărbătorește „Ruga”. Ce înseamnă aceasta?

▶ În primul rând, vorbim de rugăciunea care este foarte importantă, iar în al doilea rând amin-

tim și de iubirea care se manifestă între oameni și unitatea care se creează astfel. Vorbim de dragostea pe care o arătam de Rugă prin venirea în Sfânta Biserică, așa cum s-a întâmplat de „Ruga bănățeană”, în Biserica Ortodoxă Biled, purtând Hramul Sfinților Mihail și Gavrilă.

Ați venit, preaonorate Părinte în comuna Biled în urmă cu...

▶ Cu 40 de ani. La început eram puțini, dar acum lumea se implică foarte mult.

Ce simbolizează Sfinții Mihail și Gavrilă, protectorii bilezenilor ortodocși?

▶ Sfinții Mihail și Gavrilă sunt foarte importanți pentru creștini și pentru Biserică. Mihail înseamnă Puternic Dumnezeu. El a fost primul care a spus să luăm aminte, atunci când au căzut îngerii. Așadar, este foarte important pentru noi să luăm aminte la învățămintele lui Dumnezeu. Gavrilă înseamnă Bărbat Dumnezeu, adică puterea lui Dumnezeu care se desfășoară în Biserică și asupra noastră, fiindcă este vorba de o putere foarte mare.

Ce înseamnă Ruga?

▶ Aceasta înseamnă rugăciunea în Biserică,

după aceea urmează masa și dansul, fiindcă suntem trup și suflet. Chiar Isus a fost la nuntă. De aceea, și noi oamenii trebuie să procedăm la fel. Ruga ține și de ceresc, dar și de lumesc.

Pentru omul modern actual, Biserica mai are vreo importanță?

▶ Sigur că, în continuare, Biserica are o importanță foarte mare pentru om. Cetățeanul vine cu încredere la preot să își împărtășească toate durerile și necazurile, să se elibereze sufletește. Vine să se roage la Biserică și cere sprijinul preotului. Și preoții și Biserica vin în ajutorul oamenilor, dar și oamenii trebuie să vină în ajutorul Bisericii. Relația trebuie să fie reciprocă.

Tinerii mai calcă în Biserică?

▶ Sigur că tinerii vin la Biserică. Aici, în Sfânta Biserică tinerii scapă de ispitirile rele, ei se pot elibera aici de rău, iar preoții pot să îi îndrume către acele lucruri care le sunt cu adevărat necesare și salvatoare în viață. Preotul trebuie să îi înțeleagă pe tineri, astfel, îi va putea ajuta cu adevărat. Atunci, tânărul va veni cu plăcere la Biserică.

Dialog conceput de
GHEORGHE MIRON

ISTORIA ESTE ȘTIINȚA A CEEA CE NU SE ÎNTÂPLĂ DE DOUĂ ORI

FABRICA DE CHERESTEA DIN BILED

IOAN ANDRAS

Unde sunt astăzi construcțiile fostei baze de recepție, în anul 1922, frații Iohann și Ger-gen Klein au înființat o fabrică de cherestea, cu numele de „Frații Klein A.G.”. Cu timpul, această fabrică s-a modernizat cu aparatură de ultimă oră și cu legătură proprie la calea ferată. Această fabrică a asigurat material lemnos pentru construcții și lemne de foc pentru toată zona. În urma crizei economice internaționale din anii 1928-1930, firma a dat faliment.

În anul 1931, firma este cumpărată de la Asociația Bancară Bănățeană de „Frații Roman A.G.” și re-pusă în funcție, cu foștii patroni. Numele firmei s-a schimbat – „Frații Roman A.G.”. Ca materie primă, în special, se prelucrau mai mult rășinoase, care

erau apoi depozitate și tăiate la dimensiunile cerute de client.

Fabrica deținea două gatere, puse în funcțiune de mașini cu aburi.

În această fabrică erau angajate între 40 și 50 de persoane.

În anul 1944, fabrica este confiscată de stat.

În anul 1946, și-a reluat activitatea sub numele de „Blirom”.

În anul 1948, fabrica a fost închisă definitiv.

DESPRE BILEZENII DE ODINIOARĂ

IOAN ANDRAS

Primul primar al Biledului a fost Han Kaspar și avea sediul pe locul unde astăzi se află casa cu numărul 538, pe strada Veche.

Prima școală din comuna Biled a fost, de asemenea, tot pe strada Veche, peste drum de primărie, acolo unde astăzi se află casa cu numărul 474.

Primul birtăș din Biled a fost Franz Şchuch, care locuia în casa cu nr. 476.

În anul 1765, la 15 septembrie, pe Pradio Billet apar primii coloniști germani. Cel care a răspuns de întemeierea noii localități a fost Franz Iosef Knall, administrator districtual, stabilit la Sânandrei. Străzile erau dispuse sub forma unei table de șah. Planul cuprindea 252 de case, o biserică și o școală.

Locul de casă, pământul împroprietărit, precum și materialele de constructive a caselor și pășunea au fost oferite coloniștilor gratuit din partea statului.

Animalele de tracțiune: caii, boii și vacile, uneltele agricole și materialul semincer au fost date locuitorilor ca un avans numit „Antizipation”, avans ce urma să fie achitat după primii trei ani în care coloniștii erau scutiți de taxe către stat.

SPORTUL ÎN BILED

IOAN ANDRAS

Nu se poate dovedi în ce an și care a fost prima disciplină sportivă la Biled. După mai multe discuții cu cei mai în vârstă bărbați din localitate, „Meteballe”, adică oina ar fi fost primul sport practicat în comuna Biled. Acesta a devenit, cu timpul, și cel mai popular sport. Pentru a practica această ramură sportivă, în timp s-au format echipe pe străzi care jucau una contra celeilalte străzi.

Un alt sport foarte îndrăgit era popicele. Aproape fiecare stradă avea câte o popicărie. Duminică și în zilele de sărbătoare, bărbații se întruneau la o partidă de popice. Toamna, când lucrările de pe câmp erau terminate, se organiza un fel de campionat. Cel mai bun popicar, trofeul câștigat de popicarul cu cele mai multe puncte era un... berbecuț.

Câștigătorul acestui berbecuț era socotit cel mai popular și era condus acasă cu fanfara și cu tot alaiul unde începea distracția.

Un alt sport îndrăgit era și fotbalul, care a luat ființă prin anii 1930 sau poate și mai devreme. Fot-

balul avea două echipe: echipa mare și echipa a doua de „pitici”.

În anul 1930 se înființează un teren de tenis, amplasat între gară și depozitul de cherestea, pe locul unde este acum Baza de Recepție. Acest sport era numit sportul în alb și era practicat de cei mai înstăriți cetățeni ai comunei Biled.

Un alt sport era hipismul, înființat în anul 1934, de dr. Hans Weber.

În anul 1938, a luat ființă prima echipă de handbal, cu 11 jucători.

În anul 1972, profesorul de sport Iohann Pierre înființează echipa de handbal cu 7 jucători.

După trei ani se amenajează și un teren în curtea școlii vechi.

PAGINĂ COORDONATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Deta

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Ureau să transmit cetățenilor orașului Deta, dar și cititorilor revistei „Banatul”, toate urările de bine și mult succes pe viitor

Petru ROMAN - Primar al orașului Deta

Ce proiecte de viitor aveți? Care sunt schimbările pe care vreți să le aduceți acestui oraș?

▶ Avem planuri mari pentru perioada următoare.

Finalizarea unui proiect înseamnă începerea altuia nou. Eu cred că putem continua dezvoltarea doar ținând un pas alert.

Avem mai multe contracte semnate, cu finanțare asigurată: pentru proiectare și execuție în str. Calea Ghiladului – ITSAIA, de asemenea, în vederea execuției a trei străzi în satul Opațița, pentru proiectarea și execuția unui sistem de supraveghere video în orașul Deta, pentru modernizarea Pieței Agroalimentare (prima etapă din bugetul local), respectiv un bloc ANL pentru sistemul sanitar- 16 apartamente (care se vor finaliza în acest an) și un bloc ANL cu 32 de apartamente pentru tineri (în licitație), pentru proiectarea și execuția unui Așezământ Cultural în Parcul Anton Kratzer, pentru etapa a II-a de execuție a Pieței Agroalimentare Deta, pentru proiectare și execuție a grădiniței cu program prelungit (extindere, modernizare, etc.).

Avem depuse spre jurizare la PORR, pe diferite axe, diverse proiecte precum: cel de anvelopare blocuri, cel privind crearea de noi structuri sociale (creșă, cantină socială, centru de zi pentru bătrâni) și accese la aceste structuri, un altul privind reabilitarea și construcția de locuințe sociale, accesele necesare și piste de biciclete, respectiv unul referitor la îmbunătățirea infrastructurii pentru creșterea mobilității urbane pe str. Mihai Viteazul și Revoluție. Nu în ultimul rând, se va realiza reabilitarea și modernizarea sistemului de iluminat public în orașul Deta.

Avem planuri mari pentru Deta și sunt sigur că le vom duce la îndeplinire.

Cum vedeți orașul acesta peste 20 ani?

▶ Pe scurt, aș spune că mi-aș dori ca Deta să fie un oraș de oameni fericiți și mulțumiți. Nu eu trebuie să fiu mulțumit, ci locuitorii orașului. Chiar m-am întâlnit zilele trecute cu un amic care mi-a dat broșura electorală cu care am candidat acum doi ani. Mă bucur că a păstrat-o pentru că ne-am uitat împreună peste ce am promis și am constatat că nu numai că mi-am îndeplinit promisiunile, ci am reușit să fac și multe lucruri în plus față de ce le propusesem atunci locuitorilor orașului. Nu am uitat ce am promis și m-am ținut de cuvânt.

Nu spun că a fost foarte ușor, dar nici imposi-

bil și acest lucru se datorează în primul rând faptului că nu am făcut promisiuni lipsite de o bază reală, dar și faptului că am avut alături de mine o echipă de oameni minunați, harnici și nu în ultimul rând acest lucru se datorează locuitorilor orașului nostru, oameni cu care mă mândresc oriunde mă duc.

Dacă vom păstra această direcție și în următorii 20 de ani cred că vom ajunge departe și Deta va deveni un model pentru localitățile din zona noastră și mai mult va fi orașul de care vom fi cu toții mândri.

Domnule primar, suntem la început de an, care sunt gândurile pe care doriți să le transmiteți cititorilor noștri, dar mai ales oamenilor din Deta?

▶ Acum, la început de an, am deosebită plăcere de a mulțumi în primul rând locuitorilor din Deta pentru contribuția adusă la schimbarea în bine a orașului nostru.

Vreau să transmit cetățenilor orașului Deta, dar și cititorilor revistei Banatul, toate urările de bine și mult succes pe viitor.

Dumnezeu să aducă în casele tuturor sănătate, bucurie și multă fericire.

Vă mulțumesc mult pentru amabilitate și sper să colaborăm la fel de bine în continuare.

▶ Sigur că da. Vă mulțumesc și eu pentru profesionalism și vă urez toate cele bune.

SERBAREA POMULUI DE CRĂCIUN

În 24 decembrie a avut loc, în centrul orașului, un spectacol tradițional de colinde organizat de Primăria Deta și de Consiliul Local Deta. La acest eveniment a participat alaiul de colindători al Bisericii Ortodoxe din Opațița (sub coordonarea preotului Rujan Ionel), al Bisericii Ortodoxe Sârbe (sub conducerea domnișoarei Diana Tătărușanu), al Bisericii Romano-Catolice din Deta (cu sprijinul domnului profesor Gaspar Gabriel Gheza), al Bisericii Penticostale din Deta, al Uniunii Bulgare din Deta (condus de Boboiciov Ioan) și copiii din ansamblului Edelweiss, respectiv grupul Centrului Cultural Deta (sub coordonarea lui Ovidiu Ivancea și Dan Roșan). Oamenii prezenți la eveniment s-au bucurat de interpretarea unor colinde, de apariția lui Moș Crăciun și, la final, de un foc de artificii spectaculos.

TÂRGUL DE CRĂCIUN

În 12 și 13 decembrie a fost organizat, de către doamna Renner Margit, Târgul de Crăciun, în casa „Ferch” din Deta. Astfel, au fost decorate, cu cele mai frumoase ornamente de Crăciun, trei camere din subsolul casei, iar pasionații de artizanat, lucru de mână, bijuterii și preparate culinare au putut să-și expună produsele spre vânzare. Deși afară a căzut prima zăpadă în seara dinaintea târgului, oamenii nu s-au dat înapoi și au venit să-și achiziționeze produsele preferate. Cumpărătorii au putut opta pentru specialități din miere (polifloră, de salcâm pitic sau cea îmbinată cu nucă roșie), bijuterii din argint și pietre semiprețioase sau sfeșnice, ornamente pentru brad și casă, sticle umplute cu diferite feluri de semințe, respectiv jucării pentru copii realizate din lemn și CD-uri cu muzică de Crăciun.

1 DECEMBRIE - LA DETA

Domnul primar Petru Roman alături de doamna director a Liceului Tehnologic „Sf. Nicolae” Deta și de doi dintre copiii care au participat la reprezentațiile scenice

Cu ocazia zilei de 1 decembrie, Primăria Deta (prin intermediul domnului primar Petru Roman și a doamnei viceprimar Mateescu Adina), Centrul Cultural Deta (avându-l ca reprezentant pe domnul Ivancea Ovidiu) și Liceul Tehnologic „Sf. Nicolae” (reprezentat de doamna director Morariu Letiția și doamna director adjunct Rădoi Simona) au colaborat pentru realizarea unui eveniment, care a celebrat 100 de ani de la Marea Unire. Sub coordonarea domnișoarei Diana Tătărușanu, ajutată de prof. Spătăreanu Nicuța, prof. Eftenie Anca și prof. Vâlcea Cristina, copiii au realizat un

spectacol cu dansuri, cântece, poezii și chiar un moment istoric.

PAGINĂ REALIZATĂ DE PROF. ANCA LUMINIȚA EFTENIE

Foaia de Topolovățu Mare

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Doresc tuturor cetățenilor comunei Topolovățu Mare să fie mai optimiști în anul care începe, sănătoși și să aibă parte de bucurii de la copii

Ovidiu DOȚA - Primar al comunei Topolovățu Mare

„Omul Ovidiu Doța, îmi spunea Vasile Todî, este un spirit parfumat cu arome din distilăria omeniei. Deși născut pentru cărturărie, el dovedește azi, prin munca sa de primar, că și comunele au noroc. Că doar de oameni sunt făcute...”

De loc din Gurahonț, județul Arad, domnul Ovidiu Doța a absolvit Facultatea de Biologie, ulterior înscriindu-se și la Facultatea de Educație Fizică. „Prima repartiție, mi-a spus domnia sa, am avut-o la Vinga, apoi, căsătorindu-mă în Timișoara, m-am transferat la Bencecu de Sus și apoi la Iosifalău”. În ultimul deceniu a fost directorul Școlii din Topolovățu Mare. Pe prima treaptă a anului am hotărât să-l aleg interlocutor. Și dânsul a acceptat. Îi mulțumesc!

Domnule primar, dacă tot ne aflăm la început de an, vă propun să începem dialogul nostru cu un mesaj pentru locuitorii comunei dumneavoastră. Sunteți de acord?

► Domnișoară Roxana, fac acest lucru cu mare plăcere, dorind tuturor cetățenilor comunei Topolovățu Mare să fie mai optimiști în anul care începe, sănătoși și să aibă parte de bucurii de la copii.

Ne uităm puțin spre anul care a trecut?

► Da, de ce să nu privim în urmă la un an pe care, pentru început, l-am început mai timid.

Din ce pricină?

► Din pricina licitațiilor care ne-au ținut pe

loc, dar pe parcursul anului am recuperat pașii pierduți. La ora actuală avem în execuție canalizarea, ca proiect major aflat în lucru, apoi aș dori să consemnez că s-a finalizat licitația pentru obiectivul de la Cralovăț, sigur, ne aflăm în perioada de contestații, dar neexistând nici o firmă care până la această oră să depună contestația, avem speranța că lucrurile vor decurge normal. Mai avem apoi începută licitația pentru Podul de la Ictar-Budinț, și desigur, foarte multe alte proiecte despre care prefer să vorbesc atunci când vor fi mai aproape de execuție. Dar, să nu uit că este începută și licitația de proiectare pentru asfaltarea la Topolovățu Mare.

Pe ce fonduri?

► Pe fonduri europene.

Sunteți domnule primar unul din conducătorii de administrații care aveți o activitate prolifică în atragerea fondurilor europene. Cât înseamnă, ca timp, execuția și documentația. Aud deseori ceva de genul 80% documentație. Ce înseamnă asta?

► Ce înseamnă? Înseamnă avize, licitația, de pildă la canalizare am pierdut un an și trei luni de zile și datorită contestațiilor!

Ciudad acest joc al contestațiilor la care se pretează tot felul de firme.

► Da, însă sperăm ca noua legislație să aducă schimbări în special pe achiziții. Sigur, legea privind achizițiile s-a schimbat, dar se putea schimba mai profund și mai eficient. Nu s-a lucrat destul în ceea ce privește valorificarea timpului. Din acest punct de vedere, proiectul pe drumul de la Cralovăț, a mers ceva mai bine.

Firmele cu care lucrați își păstrează angajmen-

tu de a finaliza, așa cum au promis, lucrările?

► Până acum, firmele cu care am lucrat, da, au dovedit seriozitate, din începutul lucrărilor, cum este cazul celei care se ocupă de canalizare ori de cea care a lucrat la școala și grădinița din Ictar-Budinț.

Ce vi se pare greu, domnule primar, în activitatea dumneavoastră?

► Aflarea unui constructor serios, acest lucru va fi din ce în ce mai greu de rezolvat. Și când spun asta, mă gândesc la sfatul pe care recent l-am primit la o întrunire.

Cum sună el?

► Să avem mare, mare grijă de constructori pentru că fondurile mari, atrase pe zona de vest a țării, vor duce la o criză reală a constructorilor.

Asemenea sume atrage vestul?

► Peste un miliard de euro până în 2020!

Mai aveți lucrări pe fonduri europene?

► Sigur că da, avem asfaltul la Șuștra.

Când preconizați începerea lucrărilor; vă întreb desigur cu gândul la cititorii noștri din Șuștra.

► Undeva la începutul lunii martie-aprilie, asta dacă totul decurge normal. Și tot de fonduri europene se vor bucura, pentru Căminele Culturale, locuitorii din Topolovățu Mare, Șuștra și Iosifalău. Și nu în ultimul rând, rețeaua de gaz, atât de mult dorită de noi toți.

Vor exista etape în aducerea gazului?

► Da, vor exista trei etape. Cea dintâi, va viza Topolovățu Mare și Șuștra, a doua etapă Iosifalău Ictar-Budinț și a treia etapă Cralovăț și Topolovățu Mic.

CUVÂNTUL ÎNALTPREASINȚITULUI PĂRINTE MITROPOLIT IOAN

EMINESCU

Eminescu este permanentul ministru de externe al României. Dacă spațiul geografic a putut fi afectat de istorie, spațiul cultural nu a putut fi modificat. Cultura consfințește spațiul geografic, căci prin cultură nu se pot trage frontiere (...). Cultura și Limba română sunt cei mai de seamă grăniceri ai spațiului nostru românesc. Acea UNA cultură și acea UNA limbă au generat o Românie Mare, graiul nostru românesc este unica mantie care stă pe umerii neamului românesc. Limba este potirul sacru al românilor. Să nu întinăm ceea ce a binecuvântat Dumnezeu, graiul românesc. Glie, grai și credință, reprezintă zestrea moștenită de la părinți.

Hristos, după Cina cea de Taină s-a rugat și pentru români

La baza unității unui neam stau și iubirea, cultura, limba, graiul, toate acestea generând conștiința unității de valoare divino-umană. Unitatea se află într-o dinamică permanentă (...). Românii nu au semănat niciodată sânge în alte ogoare vecine pentru a-și extinde spațiul existenței sale. Cultura nu înseamnă sânge, ci iubire, limbă și grai. În timp, trupul țării a fost frânt, pentru că era dulce. Au fost trasate granițe prin inima țării, pe creștele Carpaților (...), dar străinii nu au putut trage graniță prin spiritul românesc și prin inima românilor. În urmă cu 100 de ani ajunsesem toți acasă, sub același cer binecuvântat de Dumnezeu. Iată, Hristos, după Cina cea de Taină s-a rugat și pentru români și ne-a prins și pe noi în rugăciunea Sa.

Rubrica elevilor

SENSUL ȘI ORIGINEA CUVÂNTULUI EPIFANIE

Epifanie este un cuvânt de origine greacă („epiphaneia”, o substantivizare a adjectivului „epiphanes”, format din „epi” – „pe” și „phainein” – „a străluci”, derivat, la rândul său, din verbul „phaino” – a se arăta, a se manifesta). Preluat din greacă și în latina ecleziastică, apoi în limbile moderne, epifanie înseamnă, așadar, „apariție”, „manifestare” a sacralului.

În limbajul actual, Epifanie este cuvântul care denumește Boboteaza (Dumnezeiasca Arătare, Botezul Domnului), sărbătoarea din 6 ianuarie, care încheie ciclul sărbătorilor de iarnă, început în decembrie, cu Nașterea Domnului.

În creștinismul occidental, catolic, Epifania, sărbătoarea din 6 ianuarie, se referă, în primul rând, la apariția magilor – Melchior, din Persia, Baltazar, din Arabia și Gașpar, din India – care, veniți dinspre Răsărit, la Nașterea Domnului, au adus în dar „aur, smirnă și tămâie”.

Inițialele celor trei magi fac trimitere și la binecuvântarea consacrată – „Christus Mansionem Benedicat” – „Cristos să binecuvânteze casa”.

POEZIA DE LA GRĂDINIȚĂ

Grădinița este primul loc unde micuții învață să socializeze conștient. Activitățile educaționale, dar și cele distractive, fac parte din programul zilnic și-i pregătesc pentru pasul următor: școala. Tot aici, ei învață primele poezii pe care le recită emoționați la Ziua Mamei, de Crăciun sau la serbarea de final de an. Iată una dintre cele mai iubite și mai cunoscute versuri pentru cei mici.

*Pisicuță
pis-pis-pis*

Pisicuță pis-pis-pis
Te-am visat azi noapte-n vis
Te spălam, te pieptănam,
Funda roșie-ți puneam.

Dară tu te-ai supărat,
Pe obraz m-ai zgâriat
Pisicuță, draga mea
De ce ești atât de rea?

Nu sunt rea, dar sunt micuță
Ia să-ți mai dau o lăbuță.

PAGINĂ COORDONATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaia de Victor Vlad Delamarina

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Mă preocupă asfaltarea străzilor din Herendești și Petroasa Mare

Ioan Cristian CARDAȘ - Primar al comunei Victor Vlad Delamarina

Dacă ați crezut vreodată că vremea când vorbeau copacii a trecut, v-ați înșelat. Pe drumul care duce dinspre Reșița către comuna V.V. Delamarina, ca într-un ev saturnian, copacii își vorbesc prin foșnete metafizice știute doar de ei din netimpuri. Cobor, încet, cu grijă autotomobilitică spre centrul localității reședință de comună, acolo unde urmează să-l întâlnesc pe domnul primar, Ioan Cardaș.

Dacă bine am înțeles, domnule primar, toate investițiile anului trecut, s-au, mă rog aproape toate, au fost făcute din bugetul local.

▶ Ai înțeles bine. Am făcut eforturi mari pentru colectarea taxelor, iar procedeul de colectare s-a dovedit eficient.

Este vizibil și efortul dumneavoastră pentru decolmatarea...

▶ Da, am reușit să decolmatăm Sudriașul pe localitatea Honorici, un pârau mic, dar care în

anotimpuri ploioase are dese revărsări. O lucrare foarte mare la care trebuie adăugată lucrarea de decolmatare a pâraului Cinca, ce traversează localitatea Visag, pe o lungime de trei kilometri.

Ați acordat, domnule primar, o atenție deosebită trecerii iluminatului stradal, de la cel clasic, la becuri cu „led”.

▶ Da, și am reușit acest lucru pe întreaga comună. Toate localitățile noastre sunt iluminate cu acest sistem modern de becuri. Pe lângă faptul că asigură un iluminat mai eficient sunt și deosebit de economice, ca să mă exprim astfel.

Ați început acest an într-un ritm foarte alert, și când fac această observație, mă gândesc la proiectele depuse.

▶ Da, avem o serie de proiecte depuse, și am vești bune în noul an, privind aceste proiecte.

Să fie între aceste proiecte și unul care vă preocupă de mult?

▶ Da, cel care privește asfaltarea străzilor din Herendești și Petroasa Mare. Privind această veche dorință a mea de a asfalta aceste

localități, am primit, într-un fel, și garanția realizării lor.

De când preconizați să începeți lucrările?

▶ Domnișoară, dacă ar fi după voia mea, nu mai după voia mea, atunci de mâine, dar, după cum bine știi, este nevoie să respectăm legea licitațiilor, apoi să acceptăm și contestațiile, dacă vor fi, și asta ne întârzie.

Domnule primar, am vorbit despre lucrări finalizate, despre proiecte, dar încă ne aflăm aproape de marea sărbătoare creștină prilejuită de nașterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, sărbătoare pe care copiii, de oriunde ar fi ei, o așteaptă într-un fel propriu.

▶ Da, știu unde vrei să ajungi, deci află că și noi, cei de la administrația locală, am venit în întâmpinarea dorințelor lor, pregătind un număr de 300 de pachete pe care Moșul le-a distribuit la toate școlile din comuna noastră.

Domnule primar, vă mulțumesc pentru acest dialog.

▶ Și eu îți mulțumesc Roxana, dorindu-ți, acum la început de an, succes în activitate.

Poezii pentru bunici

Bunica

Șt. O. IOSIF

Cu părul nins, cu ochii mici
Și calzi de duioșie,
Aieve parc-o văd aici
Icoana firavei bunici
Din frageda-mi pruncie.

Torcea, torcea, fus după fus,
Din zori și până-n seară;
Cu furca-n brâu, cu gândul dus,
Era frumoasă de nespus
În portu-i de la țară...

Căta la noi așa de blând,
Senină și tăcută;
Doar suspina din când în când
La amintirea vreunui gând
Din viața ei trecută.

De câte ori priveam la ea,
Cu dor mi-aduc aminte
Șfiala ce mă cuprindea,
Asemuind-o-n mintea mea
Duminicii preasfinte...

DE ȚINUT MÎNTE

CINCI CAUZE CELE MAI COMUNE ALE OBOSELII ȘI INSOMNIEI

Cauza numărul unu a oboselii este chiar lipsa de somn suficient, oricât de banal ar suna. Odihna insuficientă afectează puterea de concentrare și sănătatea. Adulții ar trebui să doarmă între 7 și 9 ore pe noapte. Problema se poate remedia prin prioritizarea somnului și întocmirea unui program regulat de odihnă care trebuie respectat. Așadar, fără laptop, telefoane mobile și televizoare în dormitor. Dacă nu reușim respectând aceste reguli e bine să consultăm un medic pentru că e foarte posibil să avem o afecțiune medicală care să ne împiedice odihna de calitate.

NU UITAȚI SĂ RĂDEȚI

AȘA ARATĂ UN ȘOFER CA LA CARTE

Un magnat rus, cu un Mercedes ultimul răcnet, este oprit în trafic de un polițist. În spatele lui, mai opresc o ambulanță și o mașină de pompieri.

Polițistul întreabă, consternat:

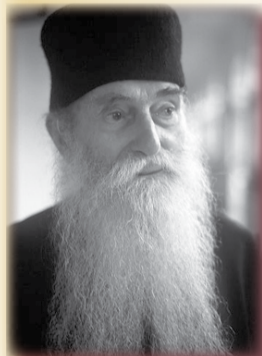
- Astea pentru ce sunt?

- Las', că vă cunosc eu... Acuși începi: „Unde ți-e trusa medicală?... Unde ți-e stingătorul?...”

Rubrica bisericii

ESTE VREME PENTRU TOATE...

ARSENIE PAPACIOC

Există un obicei - mai mult: a devenit tradiție - să ai un iubit. Acum nu-i mai spune iubit, îi spune prieten. E un paravan acesta; nu există prietenie între băiat și fată, decât iubire. Se merge cu mintea foarte adânc, pe intimități, iar prietenia e cu totul altceva; fără nici cel mai mic interes. Deci nu e bine spus prietenie. Fata are un instinct de conservare mai

dezvoltat și o creștere a puterii raționale mai din vreme decât băiatul. Ea poate să fie mamă și la 13 ani - citeam acum într-un ziar că o fată a născut la 11 ani chiar!? pe când un băiat nu poate să fie tată la vârsta asta. Dar și puterea ei de a acumula rațional e mai scurtă, până la 20-25 de ani, pe când a bărbatului până la 30 de ani.

Începe să se meargă pe linia unor interese de viitor. Având un mai mare instinct de conservare, o fată vrea să pună mâna chiar pe Alexandru Macedon, adică pe un mare erou. Și dacă tu ești erou într-un fel, te-a ochit. Cunosc un băiat foarte deștept, student. Era și băiat serios, nu-și pierdea

vremea - toate la vremea lor. Și o fată, mediocră din punct de vedere intelectual, nu s-a lăsat cu nici un chip - îi scria scrisori, stătea în calea lui... Și a întrebat-o o colegă: „Ție nu ți-e rusine?” Ea i-a răspuns: „Vreau să văd cum reacționează un om deștept la astfel de propuneri”.

Dacă acel băiat era mai puțin stăpân pe el, pune mâna pe el, așa că ei îi convenea această luptă și într-un sens și în altul. Dacă este deștept, este deștept peste tot, și atunci lasă lucrurile la vremea lor. Zice Solomon: „Este vreme pentru toate, dar fiecare la vremea lor”.

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROXANA FURDEAN

Foaiia de Vermeș

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

VERMEȘUL ESTE O BUNĂ, FOARTE BUNĂ PEPINIERĂ VALORICĂ

ION IACOB DAMIAN, PRIMAR AL COMUNEI VERMEȘ

Ori de câte ori sunt chemată la Vermeș, mai ales iarna, opresc la marginea codrului, atunci când el este cotropit de ninsoare, ascultând, preț de o clipă, foșnetul ca de-atingeri de aripi, cu care vântul într-un zbor damnat, scutură ninsoarea de pe crenșugile desfrunzite. Atunci, în liniștea aceea, îmi pare că miroase-a dragoste tot cerul. Este vineri, 21 decembrie și domnul primar Ion Iacob Damian ne-a invitat, ca-n ospetele astrale, la un spectacol de-a lungul căruia elevii Școlii gimnaziale și preșcolarii de la Grădinița din comuna Vermeș, alături de Ansamblul Folcloric

„Vermeșana”, au susținut un adevărat maraton artistic închinat Nașterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos. În sala, devenită neîncăpătoare, se aflau părinți, bunici și dascăli ai artiștilor aflați la vârsta la care viața se cutreieră în armonia copilăriei. Se mai aflau acolo și oaspeți, asemeni mie și colegului meu Vasile Todî.

Am înțeles, vizionând acel spectacol, că atât preșcolarii și elevii, cât și membrii ansamblului local sunt susținuți cu dragoste de domnul primar Ion Iacob Damian, precum și de membrii Consiliului Local din comuna Vermeș. „Este un bun prilej de a mulțumi atât domnului primar, cât și tuturor consilierilor noștri, pentru efortul pe care l-au depus și în acest an, de a susține toate deplasările noastre artistice și de ce nu, chiar și pentru cadourile consistente, pe care Moș Crăciun, trimis de primăria noastră, le-a acordat copiilor”, mi-a mărturisit domnul

Gerson Teacă, neobositul animator și director al Căminului Cultural „Casian R Munteanu”.

Am dorit, evident, să aflăm și părerea domnului primar, Ion Iacob Damian, despre acest minunat eveniment artistic. „Roxana, am spus și repet, copiii Vermeșului sunt comoara cea mai de preț a comunei. Privindu-i astăzi, atât pe ei, cât și pe colegii lor mai mari de la Ansamblul „Vermeșana”, consider că merită tot sprijinul nostru. Pe oriunde se duc, la orice festival ne reprezintă, ei fac cinste comunei noastre. Sigur, așa cum am mai spus, regret că ei, crescând în vârstă, se îndreaptă spre marile orașe, dar noi rămânem totuși, cu gândul că Vermeșul este o bună, foarte bună pepinieră valorică. Și când spun asta, mă gândesc, desigur, și la cei care azi, în mari centre universitare, fac cinste Vermeșului. Le doresc tuturor, viață lungă și sănătate!”

MULȚUMESC DOAMNEI PROF. ANDREIA TEACĂ, PENTRU SPRIJINUL ACORDAT ÎN REALIZAREA ACESTEI PAGINI - ROXANA FURDEAN

Foaia de Coșteiu

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

Doresc tuturor consătenilor mei, să aibă parte în acest an de liniște, de sănătate și de bucurii de la copii

Petru CAREBIA - Primar al comunei Coșteiu

Ninge-n viul dimineții cu fulgi din cerul raiului. Prima ninsoare din acest an s-a împletit cu întâlnirea mea cu domnul primar al comunei Coștieu. Îmi place să stau de vorbă cu acest om și pentru că amândoi venim de pe Valea Bistrei, din țara gugulanilor,

ținut în care, primăvara, cântecele se încolăcesc de arbori ca iubirea de sufletul omului. Dansul, cântecul și iubirea. Magia aceluși ținut. Doar acolo, pe Valea Bistrei, poți auzi cum se dejugă timpul din legăturile lui miraculoase și cum stelele fac vrăji.

Domnule primar, vă mulțumesc că ați avut răbdarea să mă așteptați.

▶ Gugulanco, pentru felul frumos în care îmi prezinți comuna în acest minunat jurnal pe care înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan I-a numit „Biblia Banatului”, se cuvine să te aștept.

Vă mulțumesc. Vă mulțumesc și vă promit că voi fi extrem de succintă, știind că vă drămuți, cu multă grijă, timpul.

▶ Mulțumesc, întrebă-mă!

Domnule primar, ne aflăm pe cea dintâi treaptă a anului 2019. Mai greu, sau mai ușor anul abia trecut decât anii anteriori?

▶ Draga mea, dacă ținem seama de faptul, evident, că de la an la an, cresc pretențiile, apar noi solicitări, atunci, da, fiecare an, trebuie să fie mai greu decât cel care a trecut. Și asta e foarte bine, pentru că numai astfel se poate dinamita inerția și dezvolta competiția.

Mulțumii?

▶ Dacă privesc anul, care e gata să se încheie, prin prisma unui bilanț, atunci te asigur că rezultatul final este mulțumitor. Dorindu-ne, totuși, cu fiecare zi care trece, să facem mai mult, pentru că societatea face progrese și noi trebuie să ținem pasul cu ea.

Suntem, după cum spuneam, la început de an, am dori să consemnăm un mesaj al dumneavoastră pentru oamenii locului.

▶ Doresc tuturor consătenilor mei să aibă parte în acest an de liniște, de sănătate și de bucurii de la copii.

Vă mulțumesc, domnule primar, rugându-vă să achistați la rugămintea mea de a realiza în edițiile viitoare ale jurnalului nostru, un interviu mai amplu.

▶ Cu plăcere Roxana.

SUNT MÂNDRU DE COPILII COȘTEIULUI

PETRU CAREBIA

Sărbătorile Crăciunului, au readus pe scena „Casei Naționale” din Coștieu, elevii localității într-un spectacol mult aplaudat atât de publicul spectator cât și de... Moș Crăciun, prezent, cu ajutorul primăriei, ca în fiecare an, la întâlnire.

„Copiii, elevii comunei noastre îmi confirmă de fiecare dată atunci când îi admir pe scenă, prin evoluția lor artistică, un fapt îmbucurător, anume acela că localitatea noastră are un imens potențial cultural. Privindu-i pe scenă, te asigur că sunt mândru de copiii

Coștieului”, mi-a spus domnul Petru Carebia, edilul comunei.

Găzduind imaginile în pagina localității lor, aducem bucurie atât micilor artiști, cât și părinților și dascălilor ce le îndrumă talentul.

MULȚUMESC DOAMNEI PROF. ADINA BĂCILĂ, PENTRU SPRIJINUL ACORDAT ÎN REALIZAREA ACESTEI PAGINI / ROXANA FURDEAN

Foaiia de Birchis

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: Aceasta este Biblia Banatului!

† Ioan

Nu pot uita sprijinul pe care domnul primar mi l-a acordat în editarea unora din cărțile mele

Aurel VODICEAN - Scriitor

Ajuns la anii la care, zice domnia sa, admiră natura, cu precădere pe cea moartă. În curtea și casa scriitorului Aurel Vodicean, domnește ordinea. Ușor ca umbra visului pare acest om aflat la vârsta certitudinilor. Vorba sa are cadență de Academie-n aer

liber și l-ai tot asculta și pentru că amintirile sale se leagă de începuturi îndepărtate. Citindu-l, înainte de-al cunoaște, îl bănuiesc că-nmoaie stiloul cu care scrie de-a dreptul în nori, în acei nori spre care copiii înting degetul ca să ia basmele ce cresc în cer și să le dea bunicilor. Acolo unde noi, cei cu capul mai aproape de umărul lumii, nu putem ajunge niciodată.

Vă mulțumesc pentru primire, domnule Vodicean.

► Bine ai venit. Dumneata ești de la jurnalul „Banatul”?

Da.

► Domnișoară Roxana, să spui te rog mai departe, eu primesc lunar revista dumneavoastră și vreau să te asigur că „Banatul” este o revistă care nu cred să o mai pot întâlni în țara noastră.

De ce?

► Pentru că poate, caz rar, să vorbească pe înțelesul tuturor. „Banatul” este un jurnal unicat în țară. Primesc lunar, cum spuneam, revista și chiar un număr mai mare de exemplare, pe care, la rândul meu, le trimit cunoștințelor mele din țară. Te asigur că sunt încântați de conținutul materialelor. De la cele dedicate școlii, la cele destinate administrațiilor, la cele închinat bisericii ș.a.m.d. Unde mai pui, calitatea grafică

a acestei reviste... Laude și felicitări pentru cei care fac acest jurnal!

Vă mulțumesc. Domnule Aurel Vodicean, sunteți un autor prolific și cărțile dumneavoastră sunt cunoscute cititorilor dornici de a cunoaște viața de odinioară a acestor locuri. Și mai sunteți, domnule dragă, unul din puținii scriitori în viață fideli stiloului. Aveți nevoie de un anumit loc al casei atunci când primiți vizita muzei?

► Nici pe ea nu o primesc. Scriu numai în singurătate.

Aveți și ore preferate scrisului?

► Bineînțeles! Orele la care mă așez la masa de scris, sunt de ani buni, aceleași, adică două trei dimineața. Sincer, acestea sunt orele la care eu mă așez la masa de scris.

Cum vă explicați că ați ales și respectați de-a lungul anilor, acest program?

► Din motive de liniște, atât de liniște exterioră, cât și de liniște interioară.

Domnule Vodicean, oamenii suportă greu singurătatea. Dumneavoastră, din ce am înțeles înainte de a porni reportofonul, iubiți singurătatea.

► Da, ai spus exact! Iubesc singurătatea și o prețuiesc atât de mult, încât uneori, nu mai suport nici măcar prezența celor apropiați. Draga mea, m-am obișnuit singuratic.

Lucrați, ori la masa de scris, ori în curtea casei. Cum se odihnește Aurel Vodicean?

► Dragă, în fiecare zi, am obiceiul de a ieși în sat unde mă întâlnesc cu cei de vârsta mea.

Cartea dumneavoastră de suflet, să fie oare «Destinele unor iobagi»?

► Cartea mea de suflet rămâne romanul „Golgota”, roman închinat soției mele. Din acest roman, îi citeam soției în fiecare dimineață, câteva din paginile scrise.

Mi-ați vorbit, înainte de a începe să oficializez, ca să spun astfel, dialogul nostru, frumos, foarte frumos, despre anii petrecuți alături de soția dumneavoastră, căreia, iată, i-ați dedicat unul din romanele dumneavoastră.

► Da, pentru că fiind o taină, căsătoria trebuie privită cu sfințenie. Vezi dumneata, omul este supus greșelii, iar în căsătorie, mai mult decât în orice alianță, trebuie să ai puterea de a recunoaște că ai greșit și deprinderea de a cere iertare.

Domnule Vodicean, care este personalitatea cea mai de fală a acestui neam românesc?

► Fără să stau pe gânduri, Nicolae Iorga.

Iar din această parte de țară?

► Ei, aici stă deasupra tuturor, Alexandru Mocioni! Filozoful, muzicianul, omul politic, filantropul, sculptorul Alexandru Mocioni. Pot să te întreb și eu ceva?

Vă rog.

► Da, de unde ai aflat dumneata de mine?

Domnule Vodicean, omul care m-a îndrumat spre dumneavoastră este chiar domnul primar, Ioan Guțu. Dânsul mi-a remarcat pictura dumneavoastră, care se află pe peretele Casei Naționale din Birchis. Și de acolo, până la cărțile dumneavoastră nu a fost decât un pas.

► Da, colaborez foarte bine cu domnul primar Guțu. Nu pot uita sprijinul pe care domnul primar mi l-a acordat în editarea unora din cărțile mele. Și adevărat, am pictat, cu plăcere, ceea ce dumneata ai văzut acolo.

Ce vă doriți de la anul care abia începe domnule Aurel Vodicean?

► Să mai am odată puterea mânăului!

DIALOG CONSEMNAȚ DE ROXANA FURDEAN

CE ADUCE ROMÂNILOR, NOUL AN 2019

AUREL MIHUȚ

În opinia unora, Noul An 2019 aduce Românilor și bune și rele, mulțumindu-i pe unii și nemulțumindu-i pe cei mai mulți. Astfel:

Bugetarii nu vor mai fi plătiți pentru Munca Suplimentară până în anul 2021. Aceasta va fi compensată cu timp liber corespunzător;

Începând cu data de 1 ianuarie 2019, valoarea punctului de pensie nu crește și se menține la 1.100 lei. Abia cu 1 septembrie 2019, valoarea punctului de pensie se majorează cu 15% și va fi de 1.265 lei;

De la 1 ianuarie 2019, nivelul indemnizației sociale pentru pensionari, prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2009 privind instituirea pensiei sociale minime garantate, aprobată prin Legea nr. 196/2009, cu modificările ulterioare, se menține la 640 lei și abia de la 1 septembrie 2019 se majorează cu 10% și va fi de 704 lei;

În perioada 2019-2021, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile, în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora. Excepție fac: personalul militar, poliștii, funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională;

De la 1 ianuarie, acciza este majorată la benzină de la 1.976 lei/1000 litri, la 2.038 lei/1000 de litri, cu 3,15% mai mare decât până în pre-

zent. Și acciza la motorină este majorată de la 1.838 lei/1.000 l la 1.896 lei/1.000 l. Impactul asupra prețului benzinei și motorinei va fi de aproximativ 7 bani pe litru;

În perioada 1 ianuarie 2019 - 31 martie 2019 acciza specifică pentru țigărete este de 372,73 lei/1.000 țigărete.

Din albumul comunei Birchis

Unii oameni, indiferent cât de mult îmbătrânesc, nu-și pierd niciodată frumusețea, ci doar și-o mută de pe fețe în inimile lor

PAGINĂ COORDONATĂ DE PROF. ADINA IGNAT

Foaia de Aquatim

Să dea Dumnezeu ca cineva, adunând jurnalul „Banatul” foaie după foaie, după ce se vor aduna cu sutele, cu miile, să spună: *Aceasta este Biblia Banatului!*

† Ioan

MAȘINA HIDRAULICĂ

DR. ING. ILIE VLAICU, DIRECTOR GENERAL AQUATIM

Mașina hidraulică alimenta 14 cișmele, unele private sau semipublice, altele publice. Ultimele aveau împrejurul fântânii și un bazin cu apă, mai mare sau mai mic. Construcția acestor bazine era absolut necesară, întrucât pompele trimiteau prin conducte o cantitate mare de apă, relativ constantă. Cum consumul de apă varia în funcție de ore, apa în plus, ajunsă la cișmea, era depozitată în bazin și putea fi luată oricând. Astfel, pierderea de apă a instalației era mult micșorată.

Întreținerea unei asemenea instalații, cu conducte duble ce aveau lungimea de 3km, putea ridica probleme. De aceea, J. T. Kostka recomandă că-

teva lucruri. În primul rând, mecanismele mașinii hidraulice reclamă muncă calificată de fierar, iar conductele din lemn reclamă un dulgher. Lucrările ce vor fi necesare vor trebui făcute în timp util, așa încât alimentarea cu apă potabilă a Cetății să nu fie niciodată întreruptă. Mai notează că, în cazurile excepționale, în care roata motoare nu poate fi acționată de forța apei, ea va trebui acționată manual. În timpul iernii, așa-numitul „maistru de fântână” va trebui să spargă gheața, pentru ca roata să nu fie înțepenită. În plus, conductele și căminele de vizitare vor trebui acoperite iarna cu paie, ca să fie ferite de îngheț.

Utilitatea conductelor duble se va vedea în cazul în care una era spartă sau deteriorată: se oprea imediat curgerea apei ce va fi redirecționată, din căminul de vizitare, prin cea de-a doua conductă, iar prima era imediat reparată. O altă recomandare a lui Kostka privea curățirea periodică de mâl a primelor tronsoane ale conductelor ce plecau de la

turn spre oraș. În timpul iernii, conductele trebuiau curățate odată la două săptămâni, pe timp de iarnă, și odată pe săptămână, pe timp de vară. Vara, procedeul consta în tragerea unui lanț de fier între două cămine de vizitare. Frecvența cu care se folosea lanțul indică clar faptul că impuritățile din apa conductelor era urmare a celor ce existau în râu. Iarna, cantitatea impurităților era mai mică, și mult mai mare vara. În același timp, prezența suspensiilor în conducte arată că viteza și panta de scurgere a acestora erau destul de reduse și depunerea acestora obliga la curățirea lor săptămânală.

Pentru ca apa pompată prin conducte să nu prindă miros era nevoie ca, periodic, stația de pompare să fie demontată piesă cu piesă, iar acestea spălate manual. Ca măsură suplimentară de păstrare a purității apei în timpul verii, se cufunda în fântână o piatră de sare sfărâmată în bucăți și astfel apa rămânea proaspătă.

CAMPAIE DE DONARE DE SÂNGE LA AQUATIM

CRINA CHIRILĂ

grupă potrivită.

Nu este prima dată când Aquatim „furnizează” sânge, la fel de important pentru viață ca apa pompată în rețea în fiecare zi. Campaniile de donare sunt deja o tradiție în această perioadă a anului, echipa mobilă a Centrului Regional de transfuzie Timișoara fiind prezentă cu numeroase ocazii la sediile noastre.

Și această inițiativă a Cristinei Nica, s-a dovedit a fi laudabilă, alături de celelalte două: prima legată de dependența de fumat și alcool, respectiv a doua de nutriție și stil de viață sănătos.

În cadrul ultimei activități a Campaniei inițiate de către medicul Aquatim, Cristina Nica, împreună cu Biroul de Comunicare și Relații Publice, numită „Creștem debitul la... SĂNĂTATE”, angajații Aquatim au donat sânge pentru a-i ajuta pe cei a căror viață depinde de existența flaconului cu

DACĂ MÂNCAREA ARUNCATĂ AR FI O ȚARĂ, EA AR FI A TREIA CEA MAI MARE POLUATOARE CU CARBON!

CRENGUȚA RADOSAV

Într-o definiție exactă, via specialiștii americani, risipa de mâncare este, citez, „cea mai prostească problemă globală de mediu”! Nu e nimic ironic în această definiție, dimpotrivă, e iritant și motivant. În condițiile în care studiile arată că aruncăm 40% (mulți au ridicat deja scala către 50%) din toată mâncarea pe care o producem și, odată cu ea, „ucidem” toată energia consumată în procesul de obținere a ei – sădit, îngrijit, crescut, împachetat, transportat, livrat – oamenii nu pot fi definiți altfel, cu scuțele de rigoare, decât... inconștienți, superficiali și lipsiți de empatie. Trist. Gândiți-vă că dacă mâncarea aruncată ar fi, metaforic vorbind, o țară, ea ar fi a treia cea mai mare poluatoare cu carbon!

Trezirea la realitate a omenirii este o chestiune de bun simț până la urmă, exact ca și în cazul celeilalte probleme majore generate de plasticul ucigaș, ajuns în mările și oceanele planetei. Soluții inovative există, tot ce lipsește este interesul real și efortul internațional conjugat. Contradicția este răvășitoare: în timpul în care noi aruncăm tone de mâncare, săracii lumii mor de foame. La propriu!

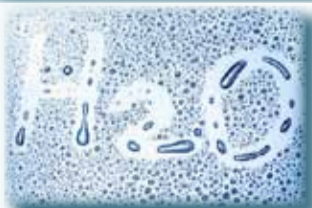

DESPRE NOI, ÎN PRESA NAȚIONALĂ

Echipa revistei Jurnalul de Afaceri a realizat, în luna decembrie, un material profesionist despre compania noastră. Ne mândrim deopotrivă cu Aquatim, respectiv cu această radiografie complexă a muncii noastre.

Prioritatea sunteți dumneavoastră, stimați clienți, străduințele sunt înspre realizarea unui parteneriat serios și, vă asigurăm, sunt majore!

PARADOXUL MBEMBA, MISTERUL ÎNCĂ NEREZOLVAT AL APEI

apei reci.

Acest fenomen a fost menționat încă de Aristotel, Francis Bacon și Rene Descartes, dar numai în 1963 un elev din Tanganyika Erasto Mpemba sa interesat din ce cauză amestecul de cremă fierbinte pentru înghețată, îngheață mai repede decât cel rece.

Paradoxul Mbemba sau Efectul Mbemba, prevede că, apa fierbinte în anumite condiții poate îngheța mai repede decât cea rece, deși în timpul congelării ea va trebui să treacă și temperatura

El a adresat această întrebare unui profesor de fizică, dar el doar s-a râs, și a spus următoarele: „Aceasta nu este fizica mondială, dar fizica lui Mpemba”.

Sunt mai multe explicații a acestui paradox. Unul din care spune, apa fierbinte se evaporă mai repede din container, reducând astfel volumul, iar volumul mai mic al apei la aceeași temperatură îngheață mai repede. În containerele închise ermetic apa rece trebuie să înghețe mai repede.

LUMEA ESTE UN LOC NEBUN

Cine ar putea crede că compusul cel mai de bază de pe planeta noastră este atât de interesant. Multe dintre proprietățile ciudate și interesante a

apei fac viața noastră posibilă. Precum faptul că, la 4 grade Celsius apa are o maximă densitate. În timp ce, aproape fiecare alt compus continuie să scadă în temperatură deoarece devine mai dens.

Această proprietate simplă și foarte ciudată a apei a făcut posibilă viața pe Pământ.

Doar imaginativă. Cea mai densă apă întotdeauna se lasă la fundul lacului, corect? Aceasta înseamnă că apa de la fundul lacului are permanent o temperatură de 4 grade Celsius. Gheața și apa rece se ridică suprafață. Iată din această cauză când lacurile îngheață, gheața rămâne flotabilă la suprafață și peștii pot înota liber în partea de mai jos.

Dacă apa nu ar avea această calitate, viața nu ar fi în măsură să supraviețuiască în lacuri.

PAGINĂ REALIZATĂ CU SPRIJINUL DOAMNEI CRENGUȚA RADOSAV

VIATA NU POATE FI MINȚITĂ

Publicăm, și în acest an, cu fiască dragoste, un fragment amplu din „Păstorala la Nașterea Domnului”, trimisă redacției noastre după ce ediția lunii decembrie a jurnalului interregional „Banatul” se afla la tipar, cu gândul frumos că dăruim tuturor cititorilor noștri, la început de an, un nou mesaj de înțelepciune și iubire semnat de Ioan cel Bun, Mitropolit al Banatului istoric.

Ce comoară scumpă este omul! Tatăl îl răscumpără pe om prin Jertfa Fiului Său: „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16). Înălțatul Dumnezeu își trimite Fiul în univers să-i găsească neprețuita comoară pierdută. Și unde o caută Fiul lui Dumnezeu?! Într-o peșteră, în întuneric. Acolo l-a găsit pe om. Așa cum vântul nu are tihnă, tot așa nici omul nu va avea tihnă până nu se întoarce la Dumnezeu.

Care era oare starea sufletească a Fecioarei Maria și a Dreptului Iosif în acel moment astral din istoria mântuirii noastre? Doi pământeni care nu au avut loc printre oameni, ci i-a primit o peșteră rece. Bucurie, uimire și tristețe, aceste stări o vor însoți pe Fecioara Maria cât va trăi pe pământ, fiind alături de Hristos în Egipt, pe Golgota, dar și pe Eleonul bucuriei, la Înălțarea Lui la Cer.

Faptul că a trebuit să fugă în Egipt cu Pruncul arată că Iisus Hristos n-a venit să caute doar un popor, cel al lui Israel, ci toate neamurile. Prin Întruparea Sa, Fiul lui Dumnezeu devine Comoara noastră, Comoara Cea de Sus, pe care o căutam azi noi, cei ce credem în Preasfânta Treime Dumnezeu. Prin Botez devenim căutătorii Celui de Sus, adică ai lui Hristos. Fericit va fi omul care, în această viață pământească, va afla Comoara Cea de Sus.

Te întreb, iubite frate: Ai început să-L cauți pe Hristos? L-ai găsit pe Hristos? Vei zice: Dar unde să-L caut? Pe calea Crucii, a sfințeniei, pe cărarea Bisericii, iar nu pe calea desfătării și a păcatului. Hristos este printre cei răniți de păcate, printre cei aflați în suferință, printre cei flămânzi, printre cei care acum, în plină iarnă, n-au niciun adăpost. Căci viața nu poate fi mințită.

Iubiți credincioși,

Prin harul Duhului Sfânt marele Profet Isaia ne-a lăsat această mărturie despre Cel ce va veni să ne caute astăzi: „Un Prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă, a Cărui stăpânire e pe umărul Lui și se cheamă numele Lui: Inger de mare sfat, Sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie” (Isaia 9, 5).

O, alesule al lui Dumnezeu Profet Isaia, ție și-a descoperit Dumnezeu aceste cuvinte cu aproape opt sute de ani înainte de momentul binecuvântat din istoria mântuirii neamului omenesc! Prin harul Duhului Sfânt ai ajuns la Betleem înaintea noastră și te-ai bucurat în Duhul de vederea Pruncului, a Domnului păcii, Părinte al veacului ce va să fie. Câtă bucurie a fost în sufletul Profetului când a văzut de Sus plinirea cuvintelor vestite de el prin harul Duhului Sfânt! Și pe noi ne mângâie Dumnezeu la fiecare Sfântă Liturghie, când îl vedem pe Fiul Său, Hristos, în stare de jertfă pentru noi. Fiul lui Dumnezeu ne caută și azi, iar apoi ne hrănește cu Pâinea Vieții, cu Insuși Trupul și cu Insuși Sângele Său. Iată cu ce ne hrănește Dumnezeu pe noi, cei răniți de păcate, pentru a ne putea ridica și a continua drumul spre Cer, spre Împărăția Tatălui! Să facem și noi o cărare printre stele și să ajungem la Dumnezeu.

Azi este „la plinirea vremii” (cf. Gal 4, 4), dar și împlinirea cuvintelor rostite prin harul Duhului Sfânt de către Profetul Isaia. Această zi a așteptat-o Profetul Isaia și a așteptat-o Adam. O așteptăm și noi în fiecare an, să-L întâlnim pe Hristos Prunc și să ne închinăm Lui în Peștera din Betleem. Au venit de Sus îngerii cu o cântare sfântă: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună-voire” (Luca

2, 14). Au venit păstorii, dar au venit și magii conduși de stea, din Orient, și astfel s-au împlinit cuvintele psalmistului: „Își vor aduce aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului” (Ps. 21, 31). Magii s-au întors în țara lor, unde au dus Vestea cea bună de la plinirea vremii și a revărsării darului de Sus pe pământ. Iată și magii, de departe venind, au găsit Comoara Cea de Sus într-o peșteră din Betleem.

Azi, și noi, prin credință și prin Sfânta Liturghie, am ajuns la Betleem. Și suntem convinși că: „taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută” (Troparul Maicii Domnului, glasul al IV-lea), taina cea ascunsă din veacuri și din neamuri (cf. Col. 1, 26), ni se descoperă odată cu Nașterea Pruncului Iisus. În Peșteră, care acum devine palat pentru Împăratul Hristos, ne primesc și pe noi Maica Domnului și Dreptul Iosif, ca odinioară pe îngeri, pe blâzii păstori și pe magii înțelepți. Fecioara Maria ne arată Comoara Cea de Sus, pe care i-a încredințat-o Dumnezeu Tatăl.

O, ce mare taină! Dumnezeu i-a încredințat Sfintei Fecioare Maria să-L crească aici și să-L ocrotească pe Pruncul Iisus, pe Fiul Său Întrupat, Om adevărat și Dumnezeu adevărat. Este cutremurător și fascinant să vezi cum Dumnezeu Tatăl își încredințează Fiul unei Fecioare, iar nu unui înger. Cât de tânără era Fecioara față de un înger! Însă, acolo unde Dumnezeu revarsă har, se biruie rânduiala firii. Iată lucrarea lui Dumnezeu săvârșită printr-o Fecioară, cea mai aleasă dintre fecioare, care va deveni mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii.

prezență personală, prin Întruparea și Nașterea din Fecioara Maria.

Sfântul Apostol Pavel, în Epistola către Timotei, spune: „Mare este taina dreptei credințe. Dumnezeu S-a arătat în trup” (I Timotei 3, 16).

Mântuirea noastră a fost săvârșită de Fiul lui Dumnezeu Întrupat, de Dumnezeu-Omul. Prin Întrupare Fiul lui Dumnezeu face deosebirea între ce este pieritor și ce este nemuritor, chemând sufletele noastre la desăvârșire (cf. Matei 5, 48) și ne cere, așa cum spune Apostolul Pavel, să ne îmbrăcăm în omul cel nou, care este făcut după chipul lui Dumnezeu, în dreptatea și sfințenia adevărului (cf. Efeseni 4, 24). Biserica noastră strămoșească este stâlpul și temelie adevărului (cf. I Timotei 3, 15). În sânul Bisericii, în Casa lui Dumnezeu, se cuvine să se nască și să crească fiii neamului nostru românesc.

Sfântul Simeon Noul Teolog învăță că fiecare dintre noi, creștinii, naștem pe Hristos prin credință, însă duhovnicește. Prin Botez și apoi prin Pocăință și prin Împărtășanie El strălucește în inimile noastre, iar noi păstrăm Comoara Această, pe Hristos, în vase de lut (cf. II Corinteni 4, 6-7), adică în firea noastră pământească. Luând firea noastră pământească Iisus Hristos ne-a împăcat cu Dumnezeu Tatăl.

Sfântul Apostol Pavel spune despre Hristos: „El este pacea noastră, El care a făcut din cele două una, surpând peretele cel din mijloc al despărțirii, desființând vrăjmășia în Trupul Său (...), ca întru Sine pe cei doi să-i zidească într-un singur om nou și să întemeieze pacea” (Efeseni 2, 14-15).

Pentru revărsarea iubirii lui Dumnezeu în firea noastră S-a întrupat Mântuitorul și, precum Dumnezeu una este (cf. Ioan 17, 21-22), toți să fim una, să ne unească pe toți: unitate în sânul

† IOAN AL BANATULUI

familiei, unitate și frățietate între fiii aceluiași popor. Și astfel să te dăruiești tuturor, așa cum se dăruiește soarele, cum se dăruiesc florile.

Iubiții mei fi duhovnicești,

Fără sfințenia desăvârșită a Sfintei Fecioare Maria nu ar fi fost posibilă Întruparea Fiului lui Dumnezeu și nici îndumnezeirea noastră. De aceea trebuie să o cinștim pe Maica Domnului, cea care a fost fecioară înainte de naștere, fecioară în timpul nașterii și fecioară după naștere. Fecioara Maria a acceptat logodirea cu Bătrânul și Dreptul Iosif, așa cum se logodesc florile cu razele soarelui.

Iubiți frați români,

Am sărbătorit anul acesta Reîntregirea neamului nostru românesc jertfit multe secole pe altarul istoriei. Unitatea este de la Dumnezeu și, pe cât de plăcută îi este lui Dumnezeu, pe atât de folositoare ne este nouă ca popor creștin: „Iată acum ce este bun și ce este frumos, decât numai a locui frații împreună (...); că unde este unire, acolo a poruncit Domnul binecuvântarea și viața până în veac” (Ps. 132, 1-3). Dezbinarea este de la diavol, urgisită de Dumnezeu și mult păgubitoare societății noastre românești.

Iubiților, să punem început bun vieții noastre, așa cum ne învață Hristos în Evanghelia Sa, să rămânem neclintiți, tari în credință, milostivi, iubitori de semenii noștri care sunt în grele încercări în viața aceasta.

Să audă Dumnezeu glasul rugăciunii noastre și se să audă și în Cer și în lume că România nu-i o țară mută.

Vă urez ca, Sfintele Sărbători în care am intrat, să vă aducă liniște, sănătate, mulțumire sufletească, mult spor întru toate faptele cele bune.

Ediție coordonată de Roxana FURDEAN